

DE EZEL VAN ROSSE HERMAN

door Luc Kerkhofs

Personages:

(6 D - 5 H)

BOMMA : 60

JENNY : 40, haar dochter

DEB : 20, haar kleindochter

VALÈRE : 60, haar tuinman

ROSSE HERMAN : 30, gestoorde buurjongen

FIEN : 50, moeder van Herman

REDDY : 25, vriendje van Deb

MHR PENASSE : 65, klant bordeel

BERTUS : 35, chauffeur van Mhr Penasse

NELL : 28, lichtekooi

LUCIENNE : 45, bakkerin

Decor:

Eenvoudige woonkamer met een deur naar de keuken en naar de hal. Om naar de slaapkamers te gaan moeten ze een klein trapje op. Tafel plus stoelen en een divan. Er is een venster voorzien naar de straatkant. De keukendeur draait naar binnen. Ergens staat een sfeerlamp.

Noot voor de regie:

Op het eerste zicht lijkt Rosse Herman een overjarige naïeve schooljongen. Hij is ingetogen, heeft een licht spraakgebrek en snuit zijn neus op gepaste en ongepaste momenten maar wel met de nodige geluidjes. Als hij verlegen is speelt hij met z'n vingers. Reeds onder lichte druk wiebelt hij met z'n armen zijwaarts. Hij lacht ook op een speciale manier.

Herman heeft een bril op met zwaar montuur. Hij draagt constant een debadeur (trui zonder mouwen). Zijn weinige rosse haar ligt platgestreken zijwaarts op z'n hoofd. De scheidingslijn begint al van net boven het linkeroor.

Iedereen behandelt Rosse Herman dan ook als een kind.

(Volgens de mening van de auteur is het erg belangrijk dat de rol van Rosse Herman goed gecast is.)

EERSTE BEDRIJF

(Jenny dekt de tafel met bestek, kaarsen en servetjes. Deb speelt met een geplooid papier vlieger. Bomma zit bij het venster en kijkt naar buiten met een verrekijker)

JENNY: (tot Bomma) Zie maar dat uw ogen niet verslijten met dat gluren.

BOMMA: Als daar een nieuw bordeel komt dan wil ik weten wat daar gebeurt.

JENNY: Dan zult ge moeten wachten want morgen gaat het pas open.

BOMMA: Ik vind het een schande zo'n bordeel tussen de huizen. En dan heet dat nog "Daddy's Hobby". Ik garandeer u dat daar narigheid van komt!

DEB: Bomma, die bordelen moeten toch ergens komen.

BOMMA: Maar niet op 100 meter van mijn deur.

JENNY: Het zal altijd wel naast iemand z'n deur zijn.

DEB: Ik heb daar geen problemen mee.

JENNY: Ik ook niet. Zo'n dingen horen nu eenmaal bij 't leven.

DEB: Ge moet meegaan met uwen tijd. En dat doet de Bomma niet.

BOMMA: Gij zijt dezelfde als uw ma. (wijst naar buiten) Ik hoop dat ik er gene last van krijg want dan zal ik rap nen brief schrijven naar premier Verhofstadt!

DEB: (plagend) Misschien wordt die daar ook wel klant.

JENNY: (tot Bomma) Waar moeten die venten dan naartoe?

BOMMA: Wat moesten de venten vroeger doen? Toen waren er geen bordelen, enkel in 't stad.

DEB: En hier op den buiten hoerekotjes!

BOMMA: Ik versta da niet. Welke zot krijgt het nu in zijne kop om hier tussen de gewone mensen een bordeel te openen? Die moet wel goed getikt zijn.

DEB: En gij gaat dat tegenhouden? Vergeet 't.

BOMMA: Zolang dat gij en uw ma hier inwoont wordt er naar mij geluisterd.

JENNY: Zèg ma, als ge daar elke keer over begint te zagen dan zijn wij binnenkort weg hé!

DEB: (tot Bomma ad papieren vlieger) Hier, spring op mijne vlieger dan kunt ge eens tot daar vliegen! (scheert haar vlieger door de kamer)

BOMMA: Moet gij nog niet vertrekken?

DEB: Is den diner al gereed?

BOMMA: Mosselen op Spaanse wijze, noemt gij dat nen diner?

JENNY: Als gij liever kookt, voor mij geen probleem. Maar als mijn dochter hare vrijer den eerste keer komt voorstellen dan eten we mijn specialiteit "Mosselen à la nouvelle cuisine". Kwestie van ne goeien indruk te maken.

BOMMA: Is 't niet wat vroeg om die nu al voor te stellen? Deb is nog maar één maand verloofd.

DEB: Te laat, Bomma. Ik heb hem al uitgenodigd.

JENNY: Gij wou 'm toch eens zien, hé ma.

BOMMA: Ja, ik wil weten met welke jongens Deb optrekt, omdat ik het beste wil voor mijn kleindochter.

JENNY: (aanschouwt de gedekte tafel) Wie gaat waar zitten? Ik stel voor dat die jongen hier gaat zitten.

BOMMA: (vervolgt) En ik ernaast.

JENNY: Neenee, IK ga daar zitten. Ik word misschien zijn schoonmama.

BOMMA: (richting Deb) En er wordt niet gekust aan tafel, want daar kan ik niet

tegen.

DEB: Ik had van u niet anders verwacht. Gij zijt nog van den ouwe stempel.

BOMMA: Hoe zit 't met zijnen achtergrond? (geldgebaartje) Daar zit toch iets achter?

DEB: Dat is niet belangrijk.

BOMMA: Hoe heette hij ook alweer?

DEB: Reddy.

BOMMA: Aan de naam te horen is 't niet veel bijzonders.

JENNY: Wat doet die Reddy voor de kost?

DEB: Hij is schilder.

BOMMA: Voor schilders moet ge oppassen. Als ge later getrouwd zijt komt die thuis en dan bepotelt hij u met zijn verfhanden, baaah...!

DEB: Is 't soms beter dat hij een job doet zoals ons ma? Heel den dag koekskes inpakken. Dat wil ik in geen geval mijn hele leven doen. Daar wordt ge zot van.

JENNY: Dat gij liever stempelt, dat weten we ondertussen al.

DEB: Ik ben werkzoekende. Dat is plezant.

BOMMA: (tot Jenny) Waarom hebt gij een week verlof genomen? Gij wilt uwe vrijer toch ook niet komen voorstellen?

JENNY: Ik wil alles eens op een rijtje zetten, ma. Ne mens moet dat af en toe eens doen. Ons Deb heeft het hele jaar door verlof om alles op een rijtje te zetten.

DEB: Ik hoef niks op een rijtje te zetten want ik ben gelukkig.

BOMMA: Wacht maar tot ge wat langer samen zijt met uwe Reddy. Liefde is niet allemaal rozegeur en maneschijn. Met ne vent aan uw been roept ge om problemen. Waarom denkt ge dat uw ma alleen blijft?

DEB: Ons ma wil wel ne man maar ze slaagt er niet in om er eentje te versieren, met haar gekluns.

JENNY: Wie vertelt zoiets?

DEB: Verleden jaar stuurt nen architect u bloemen. Wat doet gij? Gij stuurt die bloemen terug.

JENNY: Natuurlijk, ik wist niet dat die van mij zot stond.

DEB: Met Nieuwjaar wil nen ingenieur u zoenen. Wat doet gij? Gij duwt die man weg. Nen ingenieur met heel veel geld!

JENNY: Ik dacht dat die mijn saccoche wou stelen.

DEB: Ne rechter uit Brussel nodigt u uit om samen naar de film te gaan. Gij weigert. Met ne rechter aan uw arm hebt ge den halve wereld in uw handen. Wie kan zoiets begrijpen!

JENNY: Natuurlijk, omdat ik die film al gezien had.

(Als de Bomma met haar verrekijker weer eens door het venster kijkt merkt ze iets)

BOMMA: (plotseling) Ola..., ola...! Daar se, den eigenaar van dat bordeel. Wat ne lelijke vent is me dat...! Ik vraag me af welke klanten daar zullen binnenkomen.

JENNY: Daar zoudt ge kunnen van verschieten.

BOMMA: Als er narigheid van komt zal ik rap zijn om naar de politie te bellen en klacht in te dienen.

DEB: Begrijpt gij dan niet dat die klanten daar voor een beetje liefde komen?

JENNY: En iedereen heeft toch recht op liefde, hé ma.

BOMMA: Liefde moeten ze thuis bij hun vrouw gaan zoeken.

JENNY: Wie zegt dat die mannen getrouwd zijn?

BOMMA: Echte liefde bestaat voor mij niet.

JENNY: Daar twijfel ik ook heel sterk aan.

DEB: 't Is daarom dat ik mijnen Bompa niet ken... (vervolgt richting Jenny) ...en ondertussen al bijna 20 jaar zonder vader zit!

JENNY: Wat hebt ge 't liefst, ne slechte vader of gene vader?

DEB: Ik vind 't straf dat ge allebei zegt hoe ik het moet doen, en dat ge allebei in de steek zijt gelaten door uwe man. Dan hebt ge toch iets verkeerd gedaan.

BOMMA: Wij niet. Zij waren verkeerd.

DEB: En kan er mij eens iemand uitleggen waarom ons ma en ik bij de Bomma ingetrokken zijn?

BOMMA: Omdat mijn huis zo groot is. Er zijn 5 slaapkamers voorzien, en er is maar één kind gekomen. Uw ma was 3 jaar toen haar vader een pint ging drinken en nooit meer is teruggekomen.

JENNY: Ik heb dus mijne pa nooit gekend.

DEB: Ik de mijne ook niet.

BOMMA: We zullen 't hier met ons drieën wel redden. We hebben hier gene vent nodig.

DEB: Waarom woont Valère hier dan in?

BOMMA: Valère is mijnen tuinman die vanachter in het tuinhuisje slaapt.

JENNY: Oud en naïef en kent niks van de wereld.

BOMMA: Hij is eigenlijk een wees en krijgt hier al jaren kost en inwoon. Ik heb die binnengehaald uit medelijden. Is dat dan geen liefde?

DEB: Hebt gij iets met die Valère gehad?

BOMMA: Ja, veel geduld. Valère weet goed als hij ene vinger naar mij uitsteekt dat hij hier dan voorgoed kan vertrekken.

DEB: Hebt gij dan soms geen goesting om... om...

BOMMA: Daar ga ik niet op antwoorden, snotneus!

JENNY: (tot Deb) Is dat nu een vraag die ge aan uw Bomma stelt?

DEB: En gij, ma...?

JENNY: Ik antwoord daar ook niet op.

DEB: Ge moet met uwen tijd meegaan. Dat is geen doodzonde hé, dat is iets menselijks.

BOMMA: 't Is al goed. Gij probeert ons precies seksuele voorlichting te geven.

(Bakkerin Lucienne komt binnen langs keuken. Ze draagt steeds een stofjas en rond haar middel draagt ze een lederen geldbeugel. Ze legt een brood op tafel)

LUCIENNE: (uit gewoonte) Den bakker...! Een wit gesneden zeker. Zèg, wilt ge nu eens iets weten? Morgen is de opening van dat bordeel hé. Het noemt Daddy's Hobby.

BOMMA: Het zal de mannen uit de buurt allemaal op stang jagen.

JENNY: Al een geluk dat wij gene vent hebben.

LUCIENNE: Mijne vent zal zoiets nooit doen.

JENNY: Roep maar niet te luid.

LUCIENNE: Als ik mijne vent ooit ene keer betrap in zo'n bordeel, dan kan hij 't

afbollen!

JENNY: Dan zult gij toch moeten zorgen dat uwe vent bij u aan z'n trekken komt.

LUCIENNE: (niet zo luid) Kunt gij zwijgen...? Den bakker zijn machien is kapot!

JENNY: Is dat echt? Ooooh..., dat vind ik erg voor die mens.

LUCIENNE: Ikke niet. Die weegt 140 kilo hé! Elke nacht om drie uur opstaan om brood te bakken, onderschat het niet, hé mensen.

BOMMA: Gene klant dan voor Daddy's Hobby.

LUCIENNE: Nee, hij heeft al nen hobby. Hij verzamelt postzegels. (tuurt door het venster) Van hieruit is Daddy's Hobby goed te zien hé.

BOMMA: Jaja, maar daar letten wij niet op. (oogcontact met Jenny en Deb)

LUCIENNE: (ad gedekte tafel) Amaai, daar komt hoog volk op bezoek zeker?

JENNY: Ons Deb komt hare vrijer voorstellen.

LUCIENNE: 't Is toch schoon hé. Ik wou dat ik ook nog zo jong was als Deb. Toen ik mijne vrijer den eerste keer ging voorstellen bij mijn ouders vloog die met zijn klikke en klakke buiten! Zèg mensen, ik ga voort mijnen toer doen. (tot Deb) Smakelijk, hé Debke. (af langs keuken)

DEB: Dan zal ik de Reddy nu maar gaan halen zeker?

BOMMA: Voorzichtig, hé kindje.

DEB: Ik ben toch altijd voorzichtig. Waarom zegt ge dat nu?

BOMMA: Dat Reddy ne schilder is en dat gij moet oppassen als hij zijne verfkwast bovenhaalt!

DEB: (weet wel beter) Wilt die mij gaan beschilderen?

BOMMA: Jenny, hebt gij uw dochter nog nooit voorlichting gegeven?

JENNY: Is dat nog wel nodig met al die aandacht in de media?

BOMMA: Wilt ge dan dat Deb in haar ongeluk loopt?

DEB: Ge bedoelt, mijn geluk zeker!

BOMMA: Kom niet af met nen blèter want dan schop ik u buiten!

DEB: (tracht Bomma op stang te jagen) Denkt gij dat Reddy nen blèter is?

BOMMA: (tot Jenny, ad Deb) Die verstaat mij niet hé! (tot Deb) Wat weet ge al over seks?

DEB: Seks...? Ik heb nog nooit ne naakte man gezien!

JENNY: (verwonderd) Hebt ge ooit van uw leven...!

JENNY: Op mijne leeftijd stond ik al vele verder. Natuurlijk komt dat door de Bomma die u slecht opvoedt!

BOMMA: Wel, ne naakte man dat is... dat is.... (kotst het er uit) Daar zijn schoner dingen op de wereld!

DEB: Nu weet ik nog niks. (speelt er duidelijk mee)

BOMMA: Wacht eens efkes. Ik zal eens iemand halen die ons kan helpen.

(Bomma af naar keuken)

BOMMA: (roept OFF) Valère...? Valère...? Kom eens efkes naar hier!

(Bomma komt terug op)

BOMMA: Nu zult ge 't direct weten.

(Valère komt binnen)

BOMMA: (tot Valère) Trek uw kleren eens uit!

VALÈRE: : (verbaasd) Waarom...?

BOMMA: Zodat Deb eindelijk eens ne naakte man kan zien! Dan is ze al een beetje gehard tegen dat ze haar vriendje zó ziet. En dan zal ze niet meer zo hard verschieten, want ne naakte man is helemaal niet schoon.

VALÈRE: Ik durf niet.

BOMMA: Kom hé Valère, niet flauw doen hé.

JENNY: Als ge meewerkt moogt ge straks mee aan tafel schuiven. Ik zal al een bord bijzetten.

VALÈRE: Wat eten we?

JENNY: Mosselen op Spaanse wijze. Dat zijn gebakken mosselen in lichte wijnsaus.

VALÈRE: Ik ben zot van mosselen.

BOMMA: Trek dan uw kleren nu maar uit!

VALÈRE: Okee, maar niet kijken hé.

(Valère trekt zijn kleren uit)

VALÈRE: Mijn onderbroek hou ik aan hé.

(Bomma ontdekt een fles sterke drank in zijn stofjas)

BOMMA: Drinkt gij, Valère?

VALÈRE: Nee.

BOMMA: Wat zit er dan in die fles?

VALÈRE: Naft.

BOMMA: En dat moet ik geloven? (stopt de fles in de kast)

DEB: Wat wilt ge mij nu vertellen over ne man?

BOMMA: Weet ge waartoe alles dient wat er aan dit lichaam staat?

JENNY: Dat weet Valère zelf niet.

(Rosse Herman komt op bezoek. Hij maakt constant foto's met een nep-toestel waar geen filmpje insteekt. Het ding hangt met een riempje rond zijn nek)

VALÈRE: (protesterend tot Herman) Zèèèg...! (kleedt zich onmiddellijk weer aan)

BOMMA: Zoveel hebt gij nu toch ook niet te verbergen hé.

DEB: Bomma, ik heb al meer naakte mannen gezien dan gij!

VALÈRE: En daar moet ik mij voor uitkleden...? 't Is maar te hopen dat de mosselen smaken. (gepikeerd af)

DEB: Ik ga me gereed maken om te vertrekken. (af richting slaapkamers)

JENNY: Ons Deb kan ne mens toch met z'n voeten spelen hé.

BOMMA: (tot Herman) En wat komt gij doen, Herman?

JENNY: Moet gij niet bij uwe pa helpen op de boerderij?

HERMAN: Ik mag niet.

BOMMA: Waarom niet?

HERMAN: Omdat ik alles verkeerd doe, en dat kan onze pa niet verdragen. Dan slaagt hij mij.

JENNY: Wat heeft hij daar nu aan?

HERMAN: Onze pa is héél streng. (speelt ondertussen met de papieren vlieger van Deb)

(Deb komt van de slaapkamers. Ze heeft haar jas aangetrokken)

HERMAN: (tot Deb) Is dat uwe vlieger?

DEB: Ja. Hebt ge die graag?

(Herman bevestigt ietwat verlegen)

DEB: Okee, ge krijgt 'm. Op voorwaarde dat ik met u eens mag meevliegen.

(Herman bevestigt weer)

DEB: (tot Bomma en Jenny) Ik ga de Reddy halen. En wees een beetje vriendelijk tegen hem hé.

JENNY: Haast u maar een beetje want de mosselen zijn bijna gereed.

BOMMA: Veel succes, hé kindje.

JENNY: En zeg tegen de Reddy dat 'm niet verlegen hoeft te zijn. Wij zijn ook maar gewoon mensen.

(Deb enthousiast af langs keuken)

BOMMA: Kunt ge geloven dat ik mezelf zie vertrekken nu?

JENNY: Ik ga naar mijn mosselen kijken. (af naar keuken)

HERMAN: Waar gaat Deb naartoe?

BOMMA: Deb heeft een vriendje. Ze komt er seffens mee naar hier.

HERMAN: Ben ik Deb haar vriendje dan niet?

BOMMA: Jawel, maar dit vriendje is om te kussen.

HERMAN: Kussen doe ik niet graag. Enkel ons ma.

BOMMA: Uw ma is wel een heel lieve hé.

HERMAN: Ja. Maar onze pa niet. Ons ma heeft gezegd dat ik nen ezel krijg, maar ik moet nog efkes wachten want dat ezelke is nog te klein nu. Ons ma zegt soms dat onze pa nen ezel is. Maar zo'n ezel moet ik niet hebben. Dat is nen stoute ezel. En ik wil nen brave ezel. (presenteert zijn rug aan Bomma)
Kunt gij eens op mijne rug krabben?

BOMMA: (terwijl ze op zijn rug krabt) Zijn die wonden op uwe rug nu nog niet genezen?

HERMAN: Nee.

BOMMA: Hoe komt dat?

HERMAN: Dat weet ik niet.

(Fien komt Herman halen)

HERMAN: Wat komt gij doen, ma?

FIEN: Ik kom u halen. (tot Bomma) Als onze Herman weg is dan moet ik 'm niet ver gaan zoeken. Ik hoop dat hij gene lastpost is voor u en voor Jenny?

BOMMA: Nee, helemaal niet, Fien.

FIEN: (neemt Herman bij de hand) Kom Herman, we gaan naar huis.

HERMAN: Nee ma, ik wil nog efkes blijven. (trekt zijn hand terug)

FIEN: (verwittigt) Ik zal 't eens tegen onze pa zeggen.

(Herman is dan plots wel bereid om mee te gaan)

FIEN: (tot Bomma) Van zijne pa heeft 'm schrik hé.

BOMMA: Is dat waar dat hij slaag krijgt van zijne pa?

FIEN: Onze Lowie kan met hem niet zo goed opschieten. Hij had gehoopt op ne flinke boerenzoon die mee kon helpen op de boerderij. Maar dat is spijtig genoeg anders uitgedraaid. Natuurlijk kan onze Herman niet veel.

HERMAN: Oh nee...? Ik kan toch met de vlieger vliegen. (gooit de vlieger door de kamer met bijhorende geluidjes) Brrrrrt...!

FIEN: Eigenlijk moet onze Herman in een instelling zitten, maar ik heb beslist dat ik zelf voor hem zou zorgen.

HERMAN: Ja, ons ma zorgt voor mij.

FIEN: Iedere moeder wil haar eigen kinderen toch om zich heen.

BOMMA: En kinderen zijn niet geboren om ergens vast te steken.

HERMAN: Gaan ze u vaststeken, ma?

BOMMA: Hij vraagt mij iedere dag om op zijne rug te krabben.

FIEN: Dat zijn wonden op zijne rug die aan 't genezen zijn.

BOMMA: Van wat heeft 'm dat...?

FIEN: Als ik dat eens wist. Ge kunt 'm toch niet elke moment van den dag in de gaten houden hé.

(Jenny op van keuken)

FIEN: (ad gedekte tafel) Is 't hier kermis?

HERMAN: (met veel interesse) Wat gaat ge eten?

JENNY: Ons Deb komt seffens hare vrijer voorstellen?

BOMMA: De vogels vliegen uit de nest, hé Fien.

FIEN: (ad Jenny) En waarom vliegt die vogel niet uit de nest?

HERMAN: Die vogel mag met mijne vlieger meevliegen.

JENNY: Gij zijt ne lieve jongen, Herman.

HERMAN: Dat zegt ons ma ook altijd.

(Fien en Bomma kijken door het venster)

FIEN: Morgen is 't opening daar.

BOMMA: Ik vrees voor nachtlawaai.

FIEN: En ik vrees dat ons koeien geen melk meer zullen geven en dat ons kiekens van de leg zullen geraken.

HERMAN: Dan zal IK wel eieren leggen, ma.

BOMMA: Daar heeft de hele nacht licht gebrand!

FIEN: En 't is nog niet open...? Wat moet dat zijn als dat morgen opengaat?

JENNY: Denkt ge dat die daar elke nacht vuurwerk gaan afschieten? Als er geschoten wordt zal dat binnen wel zijn!

HERMAN: Wie gaat er schieten, ma?

FIEN: Niemand Herman. (tot Bomma) Die heeft ook oren op zijne kop staan hé!

BOMMA: En dan noemen ze dat Daddy's Hobby. Belachelijk.

HERMAN: Wat doen ze daar in Daddy's Hobby...?

FIEN: Hoe moet ik hem dat gaan uitleggen?

JENNY: (redt Fien) Daar bakken ze brood in alle vormen.

HERMAN: Woont daar nen bakker?

JENNY: Nog niet, maar die gaat daar wonen.

FIEN: (tot Bomma) Zèg, is Valère thuis?

BOMMA: Waarom?

FIEN: Ik heb nog een eike te pellen met hem! Hij gooit zijn afval altijd over den draad.

JENNY: Valère...? Daar verschiet ik van.

FIEN: We zijn goei geburen, laat het ons zo houden hé. (tot Herman) Kom Herman, we gaan naar huis. (neemt hem bij de hand) Ik moet 'm bij z'n hand pakken want 't is te gevaarlijk op straat en hij ziet niet zo goed.

HERMAN: Ik wil blijven tot Deb hier is met haar vriendje.

FIEN: Nee Herman. Of moet ik tegen onze pa gaan zeggen dat ge niet gehoorzaamt?

BOMMA: En dan krijgt ge misschien genen ezel van uw ma.

FIEN: Heeft 'm dat ook al verteld?

JENNY: Is dat echt waar, Fien?

FIEN: Ik ga proberen ne kleine ezel op de kop te tikken, maar ik vrees dat onze Lowie ons samen met den ezel op straat zet. Kom Herman, we zijn weg.

(Elke keer als Herman de woning verlaat lijkt de keukendeur te klemmen. Herman vergeet echter dat de deur naar binnen scharniert. Hij begrijpt maar niet dat de deur niet opengaat als men er tegen duwt)

JENNY: Het is trekken in plaats van duwen, Herman!

FIEN: Ooit leert 'm dat nog wel eens. (tot Herman) Wat zegt gij nog?

HERMAN: Dag Jenny, dag Elvira. Tot morgen.

BOMMA EN JENNY: Dag Herman.

(Fien en Herman af)

BOMMA: 't Is toch erg hé.

JENNY: Ik zit liever opgescheept met zo'n zotte doos gelijk ons Deb dan met iemand gelijk Rosse Herman.

BOMMA: Wat moet ik dan zeggen? Ik zit met twee zotte dozen op mijn kot!

(Bomma zet zich bij het venster om met verrekijker naar buiten te loeren. Jenny doet een laatste inspectieronde langs de tafel)

JENNY: Ik denk dat alles gereed is. (merkt nu dat Bomma weer door verrekijker loert) Wil ik voor u eens een aanvraag indienen dan kunt ge morgen ook naar de receptie gaan in Daddy's Hobby!

BOMMA: Zèèèg..., ik sta nog altijd op mijnen eigendom hé!

(Valère komt binnen)

VALÈRE: Zijn de mosselen nog niet gereed?

JENNY: Gij gaat nog eens veranderen in een mossel.

BOMMA: Valère, drinkt gij in 't geniep...?

VALÈRE: Nee.

BOMMA: En die fles dan?

VALÈRE: Dat is om den binnenkant te ontvetten.

BOMMA: Fien is just hier geweest. Ze zegt dat gij afval over den draad gooit!

VALÈRE: Neenee, dat is hare vent Lowie die alle rommel naar ons gooit. Wat moet ik dan doen? Teruggooien hé!

JENNY: Die Lowie is ne rare patriot.

BOMMA: Wat verlangt ge anders van nen boer!

VALÈRE: En dan wil ik nog iets zeggen: Mijn tuinhuisje wordt te klein. Ik slaap daar, ik eet daar, kortom ik leef daar hé. Ik kan me nog niet eens meer omdraaien.

BOMMA: Natuurlijk, ge duwt het vol met rommel.

(Deb komt helemaal overstuur thuis)

JENNY: (verbaasd tot Deb) Zijt gij maar alleen...?

BOMMA: (al even verwonderd) Waar is de Reddy...?

(Deb barst in tranen uit. Bomma en Jenny ontfermen zich over haar)

JENNY: Waar is Reddy...?

DEB: (boos door haar tranen heen) Ik wil die onnozelaar nooit meer zien!

BOMMA: (speels plagend) We zullen alles maar op een rijtje gaan zetten zeker! Weet ge nog wat ik u gezegd heb?

DEB: (mummelt iets onverstaanbaar terwijl ze huilt) Ik kom daar en...

VALÈRE: Daar versta ik niks van.

DEB: Dat hoeft ook niet!

VALÈRE: (tot Jenny) En dat eten...?

DEB: Gooi dat maar in de vuilbak!

VALÈRE: Lap, daar gaan mijn mosselen! (richting Bomma) Daar heb ik wel mijn broek moeten voor laten zakken hé! (tot Jenny) Daar zijn er die méér krijgen dan een mossel om hun broek af te doen!

JENNY: (doelend op de toestand van Deb) Zèg Valère, ge ziet toch wat ge ziet hé!

BOMMA: (tot Deb) En de reden...?

DEB: Ik heb Reddy betrappt toen hij een ander meisje kuste!

BOMMA: Oei, die wacht al niet meer tot ze getrouwd zijn. (troost Deb) Ik heb u toch gezegd dat de venten niet deugen.

DEB: Ik HAAT Reddy!

BOMMA: Ik ook.

VALÈRE: (ontmoedigd voor zijn mosselen) En ik ook!

JENNY: (tot Deb) Kunt ge dat niet uitpraten met die Reddy?

BOMMA: Niks uitpraten! Eén keer overspel, altijd overspel!

JENNY: (sust) Allé ma.

BOMMA: Alle venten zijn dezelfde. Als ik me ermee moet bemoeien zal de weerwraak niet mals zijn hé! We zullen die venten eens een leske leren!

VALÈRE: (wil er vandoor) Ik zit er voor niks tussen hé!

BOMMA: Valère, ga zitten!

VALÈRE: Maar... maar...

BOMMA: Niks te maren! Zitten, zeg ik!

(Valère zet zich braafjes aan tafel)

JENNY: Zèg ma, Valère is uwen hond niet hé!

BOMMA: (troostend tot Deb) We verklaren den oorlog aan de venten. Ik heb een plan om die Reddy een koekske van eigen deeg te geven!

DEB: Hoe gaat gij weerwraak nemen?

BOMMA: Al moet ik hem gijzelen!

JENNY: Weet ge wel wat ge zegt!

BOMMA: Ja, dat weet ik héél goed. Wie mijn kleindochter raakt, raakt mij...!

JENNY: Weet gij wel dat ge voor een gijzeling in de gevangenis kunt vliegen!

BOMMA: Dat heb ik er graag voor over.

VALÈRE: (duwt z'n servet reeds onder z'n kin, neemt mes en vork in de hand) Laat de mosselen dan nu maar komen!

DEB: (tot bij Valère) Hier hebt ge al één mossel...! (slaat tegen zijn wang en stormt huilend richting slaapkamers)

VALÈRE: (voelt aan z'n wang) Dat was precies een zandmossel!

TWEEDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Jenny bladert in een weekblad. Bomma zit weer bij het venster en loert met haar verrekijker naar buiten terwijl ze met tussenpozen iets noteert. Jenny krijgt dat in de gaten)

JENNY: Wat schrijft gij daar allemaal op...?

BOMMA: Niks. (moffelt haar notities weg)

JENNY: (gaat tot bij Bomma) Jawel, ik heb gezien dat ge iets opschreef. Kom, laat maar eens zien...!

(Bomma overhandigt haar met tegenzin het briefje)

JENNY: (leest stil, dan tot Bomma) Zijn dat nummerplaten? Gij zijt toch niet de nummerplaten van al die geparkeerde auto's aan 't opschrijven...?

BOMMA: Allemaal niet, nee. Enkel die ik kan lezen.

JENNY: Ma, zijt gij op uwe kop gevallen!

BOMMA: 't Is vandaag opening van Daddy's Hobby.

JENNY: Hoe ouder gij wordt, hoe zotter!

BOMMA: Die bovenste nummerplaat, de FUC 212, staat er al van deze morgen.

JENNY: Dan zal die een abonnement hebben zeker.

BOMMA: En daar staat al van deze morgen ne velo tegen de voorgevell!

JENNY: 't Is al eender hoe de klanten komen, als ze maar geld hebben.

BOMMA: Doet u dat niks?

JENNY: Hebt gij daar last van?

BOMMA: Ja. Ik heb de hele nacht geen oog dichtgedaan!

JENNY: Ik heb toch niks gehoord.

BOMMA: Nee, maar ik heb 't wel gezien!

JENNY: Natuurlijk, gij hebt hier de hele nacht met uwe verrekijker voor dat venster gezeten. Ik weet wat uw probleem is, gij zoudt graag weten wat er daarbinnen gebeurt, zodat ge kunt roddelen tegen Fien en Lucienne!

BOMMA: Moet ik dan mijn draperieën in 't midden van den dag dichttrekken?

JENNY: Die mensen kunnen er ook niet aan doen dat uw raam uitgeeft op hun zaak.

BOMMA: Dan moeten ze mij vergoeden voor pijn en smarten.

JENNY: Gij wordt nog een echte roddeltante!

BOMMA: En gij moet maar eens ne vent gaan zoeken want uwen toon van de laatste tijd staat me niet meer aan!

JENNY: Okee. Weet me te zeggen als ze ergens in reklaam staan.

BOMMA: Ik weet niet wat gij wilt.

JENNY: Ikke wel. Ne vent die iets uitstraalt. Ene met zo'n schouders en zo'n armen. Kortom, nen blok dynamiet die elk moment kan ontploffen.

BOMMA: Nen blok dynamiet met een klein lontje zeker!

(Jenny zet zich terug in de zetel en leest verder)

BOMMA: Hoe is 't met Deb? Is ze er al wat over?

JENNY: Dat hebt ge mij nooit gevraagd toen het uit was met mijne vrijer.

BOMMA: Natuurlijk niet, gij had om de twee dagen nen andere!

JENNY: Ja, maar dat is lang geleden.

BOMMA: (terwijl ze met verrekijker naar buiten loert) Ik denk dat den bakker z'n machien gerepareerd is!

JENNY: Waarom?

BOMMA: Ik zie hem vertrekken met zijne velo. Oeioei, en die heeft er lang gestaan hé!

JENNY: Als dat Lucienne moet weten dan schiet ze hem heel binnenkort in den oven.

BOMMA: Van die bakker wil ik geen brood meer eten!

JENNY: Ge kunt toch Lucienne niet gaan buitenzetten. Die komt hier al meer dan 15 jaar brood leveren.

BOMMA: IK zet die niet buiten. GIJ zet die buiten!

JENNY: Dat durf ik niet.

BOMMA: Hier is 't lijstje met de nummerplaten.

JENNY: Wat moet ik daarmee doen?

BOMMA: Gij kent toch ne rijkswachter die de nummerplaten kan controleren.

JENNY: Nee hé ma, daar begin ik niet meer aan.

BOMMA: Geen probleem. (met bijbedoelingen) Ge hebt me verleden week om een renteloze lening gevraagd voor een nieuw autooke?

JENNY: Ja.

BOMMA: Ge krijgt ze, maar dan moet ik weten wie de eigenaars zijn van deze nummerplaten.

JENNY: Gij kunt ne mens toch tegen de muur zetten hé!

BOMMA: 't Was beter dat gij dat ook kon, dan had ge misschien al lang ne vent gevonden. Kunt ge nu naar die rijkswachter bellen met uwe gsm?

JENNY: Ja, maar hier niet.

BOMMA: Waarom niet? Is er weer iets dat ik niet mag horen?

JENNY: Nee.

BOMMA: Is ons Jenny weer stiekem op jacht?

JENNY: Zèg, wat hebt gij vandaag?

BOMMA: Ik weet ook wel dat gij valt voor alles wat een kepie op z'n kop heeft. Komt hier morgen ne struisvogel binnen met een kepie op zijne kop, dan zit gij er overmorgen mee in 't bed.

JENNY: Amaai merci...! (met lijstje van Bomma af naar keuken)

(Deb op van slaapkamers)

BOMMA: Is 't al wat beter, kindje?

DEB: (troosteloos) Och, laat me gerust.

BOMMA: Oeioei, bijt m'n neus niet af hé! (troostend) Ge moet u dat niet aantrekken.

DEB: Dat zult gij wel zeggen, ik zit ermee hé!

BOMMA: Nu kunt ge twee dingen doen: uwe kop laten hangen en nog weken met zo'n lang gezicht blijven rondlopen of die Reddy een pak slaag geven zodat hij z'n ballen een week voor Pasen mist omdat ze met Nieuwjaar nog in de kerstboom hangen. (bij zichzelf) Oooh, als ik die in m'n handen krijg, dan maak ik er fricassée van!

DEB: (huilend) Ik zal me eens gaan aanbieden in dat bordeel.

BOMMA: Dat is een fout die veel meisjes van uwe leeftijd maken. Ze botsen tegen ne muur en doen dan iets waar ze heel hun leven spijt van hebben.

(Jenny weer op van keuken)

JENNY: (tot Bomma) Zijt ge haar biecht al aan 't afnemen? Gij had voor paus moeten studeren.

BOMMA: (tot Deb) Hebt ge u al eens afgevraagd waarom die Reddy u in de steek heeft gelaten voor een ander?

DEB: Moet ge dat echt weten?

BOMMA: Ja.

DEB: Gaat ge niet verschieten?

BOMMA: Nee. Nu maakt ge me wel curieus hé.

DEB: Omdat ik niet verder wou gaan dan alleen maar een kusje.

BOMMA: (verbijsterd) Wou die kladschilder met u vrijen...?

DEB: Moet ik er een tekeningske bijmaken?

BOMMA: Ge moet die gasten hun goesting niet laten doen.

DEB: Daar zit 't hem juist. Ik moest dat wèl doen, en dan was ik nu nog bij Reddy.

JENNY: Ik begrijp de fout van ons Deb.

BOMMA: (denigrerend ad Jenny) Tante Nonneke gaat 't weten!

JENNY: De wereld zit nu eenmaal zo in elkaar. Ik weet daar alles over. (wijst naar Bomma) En gij zijt nog van den ouwe tijd.

BOMMA: Wie dat 't zegt!

JENNY: Waarom wilde gij dan dat ons Deb een naakt mannenlijf zou zien?

(Deb wil huilend weglopen, maar Bomma houdt haar tegen)

BOMMA: Hier gij! Niet weglopen! Van problemen loopt ge niet weg! Problemen die lost ge op! (weer troostend) Maar kindje, ge moet niet zo aan die venten denken.

JENNY: Waarom wilt elke vrouw er dan ene...?

BOMMA: Dat is ne kronkel van de natuur.

DEB: Ik mis iets in deze wereld? Ik heb "snit en naad" gedaan, maar ik walg ervan om dag in dag uit achter een naaimachine te zitten.

JENNY: We zullen ons leven eens over nen andere boeg gaan gooien. We gaan eens op restaurant, naar de film, naar toneel...

DEB: Zoals vorige keer zeker bij dat stuk van "Tien kleine negers". Daar moesten nog zes negers sterven en gij en de Bomma waart al in 't slaap gevallen.

JENNY: Ik bedoel dat we wat meer moeten gaan profiteren.

BOMMA: Ge zult niet ver springen met uw preeke van dat koekskesfabriek.

DEB: Waarom heb ik mijne pa nooit gekend, ma?

JENNY: Gij springt ook van Brussel op klein patatten.

DEB: Ge ontwijkt mijn vraag, ma!

JENNY: (aanzelend) wel euh... Waarom begint ge daar nu over?

DEB: Soms heb ik behoefte aan ne vader.

BOMMA: (als Jenny haar aanstaart) Ge moet niet naar mij kijken, daar zit ik voor niks tussen.

DEB: En soms heb ik ook behoefte aan nen Bomp!

JENNY: (richting Bomma) Daar wèl hé...!

DEB: (tot Jenny) Weet er iemand waar mijne pa woont?

JENNY: Wel euh...

(Jenny wordt gered door het gerinkel van haar gsm)

JENNY: (door hoorn) Hallo...! - - - Okee. Merci, hé Francois. (haakt in, dan tot Bomma) De nummerplaat FUC 212 staat op naam van bvba Euro-sigaar! Dat is een bedrijf dat sigaren maakt.

BOMMA: Dat Euro-sigaar geen pampers maakt, dat versta ik ook wel.

JENNY: (vervolgt) En ook waren er aanwezig..., luistert goed, de Heer Van Kerckhoven.

BOMMA: De notaris...?

JENNY: En verschiet niet..., dokter Knaeps.

BOMMA: Mijnen huisdokter...? En die zit elke keer bij de controle met zijn handen aan mijn lijf...! Gedaan hé!

(Bakkerin Lucienne levert een brood)

LUCIENNE: Den bakker...! Een wit gesneden zeker? (legt het brood op tafel, dan tot Deb) En hoe was den diner gisteren?

DEB: Goed.

LUCIENNE: Het eten is toch op uw maag blijven liggen precies. (tot Bomma) Wat nieuws?

BOMMA: (met gebaartje naar het venster) Ik weet al wie er komt!

JENNY: Ma, begint ge al!

BOMMA: De notaris, en den huisdokter en euh... nog een paar mensen hé.

LUCIENNE: Wilt ge nu eens iets weten? Mijn vent is vandaag een ritje gaan maken.

BOMMA: Met zijn velo?

LUCIENNE: Hoe weet gij dat?

BOMMA: Och zomaar.

LUCIENNE: Ja, met zijne velo.

BOMMA: Naar waar?

LUCIENNE: Dat weet ik niet.

BOMMA: Waarom doet hij dat?

LUCIENNE: Hij zegt dat hij te weinig beweging heeft.

JENNY: Misschien heeft 'm wel gelijk.

(Rosse Herman komt op bezoek. Het nep-fototoestel hangt weer rond z'n nek)

LUCIENNE: Hier se, den Herman.

HERMAN: Ik mag bij onze pa niet helpen omdat ik alles verkeerd doe en kan 'm niet verdragen. (begint foto's te maken)

LUCIENNE: (ad Herman) Erg hé, ik denk dat 'm zot geleerd is.

BOMMA: Of zot geslagen door zijn vader.

HERMAN: Ik krijg meer slaag dan eten. (maakt foto's van Deb)

DEB: Nu van mij geen foto's maken, Herman.

JENNY: Maak van mij maar eens ne schone foto.

DEB: Voor ne schone foto moet ge ne schone mens hebben hé.

LUCIENNE: (ad Deb) Ze zit op ne wortel zeker?

BOMMA: 't Is maar zus en zo met hare vrijer.

(Herman maakt ondertussen zowat van alles foto's)

BOMMA: (stil tot Lucienne) Van 's morgens tot 's avonds maakt hij foto's.

LUCIENNE: Dat moet nogal wat geld kosten voor Fien.

BOMMA: Daar zit geen filmke in. Soms laat hij prentjes zien die hij uit een boekske scheurt, en dan zegt 'm dat gij dat zijt.

HERMAN: (presenteert z'n rug aan Lucienne) Kunt gij eens op mijne rug krabben...?

BOMMA: Meestal mag ik dat doen.

(Lucienne krabt op Herman z'n rug)

HERMAN: Nu zal ik eens ne foto maken van u. (haalt achteraf een verfrommelde foto uit een weekblad uit z'n zak)

LUCIENNE: Ik moet toch eens naar den dokter gaan, geloof ik.

HERMAN: Waarom?

LUCIENNE: Mijn longen zijn precies aan 't uitzetten. (toont een naaktfoto) Tot morgen, hé mensen. (af langs keuken)

(Deb huult plots weer)

HERMAN: (verwonderd tot Bomma, ad Deb) Waarom doet die dat...?

JENNY: Deb is een beetje van haar melk, Herman.

HERMAN: Moet ik een beetje melk gaan halen van ons koeien?

JENNY: Nee, Deb heeft verdriet. 't Is uit met haar vriendje.

(Deb weent luid. Herman presenteert haar zijn vuile zakdoek om haar tranen te drogen)

DEB: Merci Herman, maar ik zal wel ne zakdoek uit de kast pakken. (af naar keuken)

HERMAN: IK ben toch het vriendje van Deb.

JENNY: Jaja, maar Deb had graag twee vriendjes.

BOMMA: En dat ander vriendje heeft Deb in de steek gelaten. (nijdig in overdrive) Maar hij zal bij mij nog te biechten komen, zeker weten! En dan pak ik hem en dan... en dan...

HERMAN: (vervolgt) ...dan trekken we zijne kop uit!

BOMMA: Ja.

HERMAN: En dan maak ik er ne foto van en dan scheuren we die kapot terwijl hij het ziet.

BOMMA: Ja, in 1000 stukskes!

JENNY: Een beetje kalm, hé ma.

HERMAN: En dan gooien we die in de wc en we trekken hem door. (lacht) Heuheu..., ge zult 'm dan nogal zien gaan door de strontpijp!

(Valère op)

VALÈRE: Moet ik naar de winkel gaan?

HERMAN: (presenteert z'n rug) Valère, kunt gij eens op mijne rug krabben?

(Valère krabt op Herman z'n rug)

HERMAN: Beetje naar links..., beetje naar rechts... (dan kregel) Kunt gij nog niet fatsoenlijk krabben, Valère? Hou uw hand stil, dan zal ik mijne rug bewegen. (het lukt nog ook)

VALÈRE: (tot Bomma) Hoe is 't met Deb?

BOMMA: Geen huis mee te houden.

JENNY: (tot Valère) Het boodschappenlijstje ligt in de keuken. Kom maar mee. (af naar keuken)

BOMMA: Vergeet geen brood mee te brengen!

VALÈRE: Waarom...? Is dat brood van Lucienne niet goed genoeg?

BOMMA: Daar wil ik niet meer van eten. En daar heb ik een goei reden voor.

VALÈRE: Dat moet zijn, want het is nog niet zo lang geleden dat we van u de zak en al moesten opeten.

HERMAN: Valère...?

VALÈRE: Wat is 't? (keert zich om naar Herman)

HERMAN: (doet Valère schrikken) Boeh...! (neemt dan een foto van hem en geeft een verfrommeld prentje af)

BOMMA: (bekijkt de foto) Ge wordt er toch ook niet schoner op, hé Valère.

VALÈRE: Ik ga het nog eens aan mijnen tikker krijgen van die Herman!

BOMMA: Wacht daar dan maar niet te lang mee, dan hoeven we het tuinhuisje niet groter te maken.

(Valère af naar keuken)

BOMMA: (tot Herman) Is uwen ezel nog niet aangekomen?

HERMAN: Nee. Onze pa mag dat niet weten.

BOMMA: Die gaat dat toch altijd te weten komen als uwen ezel op het erf rondloopt?

HERMAN: Misschien is 't een klein ezelke dat ik in mijnen binnenzak kan stoppen.

(Fien komt Herman halen)

FIEN: (ad Herman) Ik moet weer niet ver gaan zoeken.

BOMMA: Ja, hij zit hier graag, hé Fien.

FIEN: (bij het venster) Is er nog iets te zien daar?

BOMMA: Amaai niet! Weet ge wie er ook van zijne nestel gaat geven? Den bakker!

FIEN: (verwonderd) 't Is niet waar hé!

BOMMA: Maar zwijgen tegen Lucienne hé!

HERMAN: (tot Fien) Deb is haar vriendje kwijt.

BOMMA: Ja, die grote liefde was ook geen lang leven beschoren.

FIEN: Och, ze heeft nog tijd genoeg.

BOMMA: Dat heb ik haar ook al gezegd, maar dat kind gelooft mij niet.

(Valère komt van keuken)

FIEN: Héla...! Kom eens hier gij! Waarom gooit gij uwen afval over den draad naar ons?

VALÈRE: Omdat het UWEN afval is!

FIEN: Toch niet van mij.

VALÈRE: Nee, van uwe vent.

FIEN: Van onze Lowie? Dat kan niet! (tot Bomma) Wie gooit er nu lege whiskyflessen naar zijne geuur? (haalt fel uit) Als ge nog ene keer iets over den draad gooit dan zal ik u eens een fles tegen uwe voorgevel gooien! Verstaan!

BOMMA: Ik zit er voor niks tussen hé.

FIEN: Kom Herman, we gaan naar huis.

(Herman en Fien willen opstappen)

FIEN: (tot Herman) Wat zegt gij nog tegen Bomma Elvira?

HERMAN: Dag Elvira.

BOMMA: Dag Herman. Tot morgen hé.

VALÈRE: Dag Herman.

FIEN: (tot Herman, ad Valère) Tegen hem moet ge niks zeggen!

(Maar voor Herman klemt de keukendeur weer als hij aan de deurknop duwt in plaats van trekt)

VALÈRE: Het is trekken in plaats van duwen!

(Herman en Fien af)

BOMMA: Valère, nu vraag ik 't nog ene keer: drinkt gij?

VALÈRE: Zeker niet méér dan andere manspersonen.

BOMMA: En die lege whiskyflessen dan...?

VALÈRE: Dat is niet mijn schuld. Jenny zei dat ik aan u geld moest vragen om te gaan winkelen.

(Bomma geeft Valère wat geld)

BOMMA: Kunt gij eens aan de venster bij Daddy's Hobby gaan kijken? Dan weten we wat er allemaal gebeurt.

VALÈRE: Dat durf ik niet.

BOMMA: Gij durft wel niet veel hé.

VALÈRE: Durft gij soms?

BOMMA: Ik ben een vrouw, en voor een vrouw hoort dat niet!

VALÈRE: En als ze mij zien?

BOMMA: Gij zijt toch ne vent zeker.

VALÈRE: Ja, maar ik heb schrik van vrouwen.

BOMMA: Gij lijkt wel vastgeroest. Doet u dat helemaal niks als ge een vrouw in hare blote ziet?

VALÈRE: Jawel, dan geef ik haar mijn vest..., tegen de kou! (af)

(Deb komt van keuken)

BOMMA: (op haar sokken, legt haar arm om Deb haar schouders) Ik vind dat de keuken moet herschilderd worden. Mag ik van u het telefoonnummer van die Reddy?

DEB: (met plotse interesse) Ge gaat Reddy toch hier de keuken niet laten schilderen...?

BOMMA: Hoe kan ik hem anders naar hier lokken? En het zal zijnen beste dag niet worden, want ik heb een planneke in mijne kop waar hij niet goed van zal zijn.

DEB: En wat is dat?

VALÈRE: In plaats van ne Reddy zullen we er eens nen Teddy van maken!

DEB: Hoe bedoelt ge?

BOMMA: Och kindje, het leven zit nog vol duistere kanten...!

DERDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Gesprek tussen Deb en Jenny)

JENNY: Waar zat ons ma gisteravond?

DEB: Ze ging een vriendin bezoeken.

JENNY: Ik heb er naartoe gebeld. Daar is ze niet geweest!

DEB: Waar heeft die dan gezeten...?

JENNY: Ik zou 't niet weten.

DEB: Daar is weer iets wat wij niet mogen weten hé!

JENNY: Gij kent de Bomma nog maar half.

DEB: Heeft ze u al verteld wat ze van plan is?

JENNY: Hoe kan dat, ik mag hier nooit iets weten.

DEB: Ze wil Reddy naar hier lokken met de smoes om de keuken te schilderen.

Wat is die van plan...?

JENNY: Ge weet toch als ge op haar tenen staat dat ze dan tot alles in staat is.

(Bomma komt thuis en trekt haar jas uit)

JENNY: Ma, waar zijt gij gisteravond geweest?

BOMMA: Ik heb naar den TV gekeken.

JENNY: Naar welk programma?

BOMMA: Euh..., ik heb naar den TV gekeken..., maar hij stond niet aan.

DEB: Nee Bomma, ons ma en ik zaten bij den TV, en uwe stoel was leeg!

BOMMA: Wel euh...

JENNY: (onderbreekt) Niet liegen hé!

BOMMA: (bekent) Okee, ik ben gisteravond aan het venster van dat bordeel gaan kijken.

JENNY: (haalt fel uit) Zijt gij zot geworden! Wat moeten die mensen van ons denken!

BOMMA: Ze mogen alles van mij denken, maar niet alles zeggen!

DEB: En was er iets te zien...?

BOMMA: Nee, ik ben moeten vluchten voor ne grote hond.

DEB: Heeft hij u gebeten?

BOMMA: Nee, enkel maar gesnuffeld. En toch heb ik 'm ne flinke shot onder z'n kont gegeven.

DEB: Waarom?

BOMMA: Ik kan toch op voorhand niet weten of die hond gaat snuffelen of bijten!

JENNY: Wat zijt gij van plan, ma...?

BOMMA: Dat zal ik u eens rap vertellen. Die eigenaar van FUC 212, die van Euro-sigaar, die wil ik chanteren!

JENNY: Hoe?

BOMMA: Ik ga hem nen brief schrijven en geld eisen. En als hij niet betaalt dan laat ik in alle gazetten zetten dat die van Euro-sigaar hoerenlopers zijn!

JENNY: Maar dat is èchte chantage.

BOMMA: Dat weet mijn gat ook.

JENNY: Waar houdt ge u toch mee bezig!

BOMMA: Weet ge dat die gast twee keer per dag in dat bordeel komt!

DEB: En dan...? Als die mens nu geld en goesting heeft.

BOMMA: Ik heb geen geld, en ook geen goesting.

JENNY: Ik heb ook geen geld...

DEB: (vervolgt plagend) ...maar wel goesting, hé ma.

JENNY: Wat weet gij daarvan, snotneus!

DEB: Ik denk dat gij op zoek zijt naar ne vent, maar ge kunt er gene krijgen..., met dat belachelijk uiterlijk van u.

JENNY: Kunt gij eens op uw woorden letten!

BOMMA: Zoiets zegt ge toch niet van uw eigen moeder, hé Deb.

JENNY: (bindt in) Vindt ge echt dat mijn kleren uit de mode zijn?

DEB: Het is toch de bedoeling voor een vrouw dat ge er goed uitziet en dat ge iets teweeg brengt bij de mannen.

BOMMA: Is het de bedoeling dat ons Jenny op termijn gaat werken in Daddy's Hobby?

DEB: Nee, maar ze moet met haar tijd meegaan. Ik zit hier met twee ouwe kneuten opgescheept die niks van het leven kennen.

JENNY: Tiens, ik dacht toch dat ik er goed uitzag.

DEB: Allé ma, ge komt precies recht uit een surprise-ei. (tot Bomma) En met u is 't nog vele erger gesteld. Gij lijkt wel ergens van de vuilkar gevallen.

BOMMA: Kan het iets fatsoenlijker, ja?

DEB: Ik vertel de waarheid. Een vrouw moet tonen wat ze in huis heeft. Ge wou toch problemen oplossen. Wel, de helft van dit probleem is al opgelost.

JENNY: Maar dan zit gij nog met het probleem "Reddy"...!

DEB: Is dat wel een goed idee om Reddy naar hier te lokken?

BOMMA: Ge hebt toch gene schrik van die kladschilder? Als die u enkel wil voor de seks dan zal ik zijne verfborstel wel eens onder handen nemen! Of denkt ge dat ik dat niet durf misschien. (opvliegend) Dat 'm zijne kop maar eens durft laten zien!

JENNY: (kalmeert haar) Ma, een beetje kalmer hé.

BOMMA: Dan moet 'm zijn poten thuishouden!

(Valère komt binnen)

VALÈRE: Is er ruzie?

JENNY: Dat gaat er nog van komen als ons ma niet inbindt.

DEB: (ad Bomma) Ge kunt er niet mee klappen.

BOMMA: Nee, met u wel zeker.

JENNY: Dan klapt ge maar met Valère, maar niet meer met ons. Kom Deb.

(Jenny en Deb af naar de keuken)

BOMMA: Valère, waarom stinkt gij altijd naar den drank?

VALÈRE: Ik drink toch niet.

BOMMA: Van wat is dat dan? (ruikt aan zijn adem)

VALÈRE: Ik eet wel veel looksaus.

BOMMA: Dat geloof ik niet. Daar is hier destijds afgesproken dat ge in 't tuinhuisje mocht wonen op voorwaarde dat ge niet zou beginnen drinken. Moet ik u nu buiten zetten?

VALÈRE: Maar Elvira, ik...

BOMMA: (onderbreekt) Als ons Jenny en Deb dat te weten komen dan hangt ge.

VALÈRE: Maar ik drink niet.

BOMMA: En als ik hen nu vertel dat gij wèl drinkt!

VALÈRE: En gisteren had ge nog plannen om het tuinhuisje groter te maken?

BOMMA: Ne mens kan soms veranderen met de wind.

VALÈRE: (smekend) Elvira alstublieft..., gooi me niet buiten! Ik ben hier opgegroeid. Ik weet niet waar naartoe.

BOMMA: Ik zal er niks van zeggen, op één voorwaarde: dat gij vanavond voor mij gaat spioneren in Daddy's Hobby.

VALÈRE: Ik moet daar toch niet binnengaan?

BOMMA: Erin is niet ernaast hé!

VALÈRE: Maar ik ben nog nooit in een bordeel geweest.

BOMMA: (geeft hem wat geld) Hier is twee Euro, maar ge moet mij vertellen wie er allemaal komt.

VALÈRE: Maar twee Euro...?

BOMMA: Twee consumpties hé.

VALÈRE: Eén consumptie kost daar al 5 Euro!

BOMMA: Hoe weet gij dat...? Zijt ge er al geweest misschien?

VALÈRE: Nee, van horen zeggen. Als ik deze nacht terugkom en ik ben mijne kop kwijt, is 't uw schuld hé!

BOMMA: Zolang dat ge maar niks anders kwijt zijt. (als Valère wil weggaan) Waar hebt gij gisteren dat brood gekocht?

VALÈRE: Bij Lucienne in de winkel. Waarom...?

BOMMA: Valère, gij se stomme kloot!

VALÈRE: (plagend) Ik zal wel een brood kopen in Daddy's Hobby. (af langs keuken)

(Bomma haalt een tweeloop uit de kast. Herman komt op bezoek. Hij heeft een blauw oog en draagt deze keer geen nep-fototoestel)

BOMMA: Wat hebt gij aan uw oog? Heeft uwe pa u weer geslagen?

HERMAN: Nee, want ik heb vandaag meer eten dan slaag gekregen.

BOMMA: Hoe komt dat?

HERMAN: Onze pa is naar de landbouwbeurs in Brussel.

BOMMA: Vanwaar komt dat blauw oog dan?

HERMAN: Ik ben aan de venster van Daddy's Hobby gaan kijken. en toen maakte ik wat foto's van de auto's. En ne stoute meneer heeft mij toen geslagen en mijne kodak afgepakt.

BOMMA: Was er iets te zien binnen?

HERMAN: Ik denk dat ze de chauffage niet meer kunnen afzetten.

BOMMA: Waarom?

HERMAN: Omdat die moeders het allemaal héél warm hadden en hun kleren uitrokken. Wat doen ze daar eigenlijk?

BOMMA: Daar euh... (verzint) ...daar bakken ze brood in 't zwart.

HERMAN: Zwart brood dus?

BOMMA: Nee, alle soorten. Zelfs wit.

HERMAN: Dan zal 't met die oven zijn dat het daar zo heet is.

BOMMA: Seffens komt er ne schilder. Ne stoute schilder die hier alles rood wilt

schilderen. Rood met gele bollekes. Bwaaaaah...! Wij gaan die pakken en gij zoudt mij moeten helpen.

HERMAN: Hoe gaan we die pakken? Gelijk bij balleke-tik?

BOMMA: We gaan die vastbinden met plakband. (haalt reeds een rolletje plakband uit de kast) Op zijn mond en overal hé.

HERMAN: Dan kan die toch niet meer klappen?

BOMMA: Die hoeft niet te klappen. Die mag hier zelfs niet klappen!

(Bomma opent het venster en richt de tweeloop naar buiten)

HERMAN: Wat gaat gij doen met dat geweer?

BOMMA: De stoute meneer die u geslagen heeft, een poets bakken. Niet verschieten hé want dat gaat ne luide pang geven! Ik ga de banden van zijn auto kapotschieten!

HERMAN: Doe maar, ik ben gereed. (sluit reeds zijn ogen)

BOMMA: Ge moet uw ogen niet dichtdoen, maar uw oren!

HERMAN: Hoe moet ik dat doen?

BOMMA: Stop uw vingers in uw oren.

(Herman stopt de vingers in Bomma's oren)

BOMMA: Nee...! In die van u...!

(Herman stopt de vingers in zijn oren. Bomma schiet. Een luide knal galmt door de kamer. Jenny komt in paniek van de keuken gelopen)

JENNY: (tot Bomma) Zijt gij helemaal zot geworden, of wat is dat...! (zet de tweeloop achter de kast)

BOMMA: Ik schiet toch niet op mensen hé.

JENNY: Dat moest er nog bijkomen...!

HERMAN: (nog steeds met de vingers in z'n oren) Is 't al gedaan...? (haalt de vingers uit z'n oren)

JENNY: (vervolgt tot Bomma) Hoe kunt ge zoiets doen...!

BOMMA: Kijk maar eens naar Herman z'n oog!

JENNY: (monstert Herman) Een blauw oog...?

BOMMA: En ginder zit den dader!

HERMAN: En ze willen het ook nog rood schilderen.

(Deurbel rinkelt)

HERMAN: (presenteert z'n rug) Jenny, kunt gij eens op mijne rug krabben?

JENNY: Ik heb nu geen tijd, Herman.

BOMMA: (tot Jenny) Daar wordt aan de deur gebeld.

JENNY: Dat hoor ik ook wel.

HERMAN: Dat zal die schilder zijn. (tot Bomma) Moet ik hem direct pakken?

JENNY: (tot Bomma) Wat zijt gij van plan...?

BOMMA: Laat dat maar aan mij over. Doe gij maar open.

(Deurbel rinkelt opnieuw nerveus. Jenny af langs hal. Bomma geeft de

plakband aan Herman)

BOMMA: Ge moet niet op ne meter kijken hé, want ik heb nog 3 van die rollekes in de kast liggen!

(Jenny laat Reddy binnen. Die draagt kleren van een schilder, wit keeltje met verfplekken. Hij knabbelt kauwgom en is een macho-type)

JENNY: De schilder is er. (stil tot Bomma) Houdt u koest hé!

BOMMA: (tot Reddy) Gij komt hier schilderen?

REDDY: Ne schilder komt niet naar de loodgieterij kijken, hé madam.

HERMAN: Alles in 't rood met geel bollekes.

REDDY: In 't rood en 't geel...? Er was aan den telefoon toch gezegd, in 't wit?

BOMMA: Hoeveel gaat mij dat kosten?

REDDY: 25 Euro de vierkante meter, in 't zwart.

BOMMA: Neenee, in 't wit.

HERMAN: Hoe...? En tegen mij zegt ge rood met geel bollekes?

REDDY: Ik heb al veel keukens geschilderd maar nog nooit in 't zwart of in 't rood.

HERMAN: Ikke wel. Ik heb al geschilderd in 't groen met oranje streepkes en blauw bollekes.

REDDY: (ad Herman) Is dat uwe zoon, madam?

BOMMA: Nee, onzen buurjongen.

(Herman wiebelt nerveus met zijn armen van voor naar achter als Reddy hem aanstaart)

REDDY: Waarom wiebelt die zot met zijn armen van voor naar achter?

HERMAN: Is 't zo beter...? (wiebelt met de armen zijwaarts)

JENNY: Ge moet niet op Herman letten.

REDDY: Die heeft ne slag van ne molen gehad zeker.

HERMAN: (tot Reddy) Ik krijg nen ezel van ons ma!

REDDY: Nen ezel...? Ik denk dat uw ma al nen ezel heeft, als ik zo bekijk!

HERMAN: (verbaasd tot Bomma) Heeft ons ma al nen ezel?

BOMMA: Maar nee, Herman. Ge hebt zo van die macho's die de wereld niet begrijpen.

REDDY: Pas op hé madam, ik kom veel onder de mensen hé. Ik weet al goed hoe het leven reilt en zeilt.

BOMMA: Ja, gij ziet er zone slimme uit.

(Herman wrijft over Reddy z'n kleren en ruikt aan z'n vingers. Reddy zet geschrokken stapje achteruit)

REDDY: Zorg dat hij van m'n lijf blijft, hé madam!

HERMAN: (tot Bomma) Die wast z'n eigen niet. Riek maar eens! (wil de Bomma aan z'n vingers laten ruiken, maar die bedankt)

REDDY: Waar kan ik beginnen? Mijn uren lopen al hé.

HERMAN: (te luid fluisterend tot Bomma) Pssst...! (maakt gebaartje van vastbinden)

REDDY: Wat bedoelt die zot?

(Bomma duwt plots de tweeloop onder Reddy z'n neus)

BOMMA: Ge zult rap weten wat die bedoelt.

REDDY: (denkt dat het allemaal spel is) Dat is een goei, haha. (lacht)

(Bomma schiet door het plafond. Reddy duikt tegen de grond. Er valt een wolk kalk naar beneden)

JENNY: Ma..., wat doet gij nu?

BOMMA: (streng tot Reddy) Is dat ook een goei...? Heu...?

HERMAN: (met fel protest tot Bomma) Ge zijt wel vergeten te zeggen dat ik de vingers in mijn oren moest stoppen, hé Elvira!

BOMMA: (vervolgt dreigend tot Reddy) En er zit nog een cartouche in mijnen tweeloop hé!

HERMAN: (met lachje) Dat kan niet! Ge hebt toch al twee keer geschoten...!

BOMMA: (stil) Psssst..., niet zeggen! (dreigend tot Reddy) Als ge nog graag een neusgat bij wilt, dan zegt ge 't maar.

REDDY: (komt overeind, dan met schrik) Wat is de bedoeling, madam?

BOMMA: Komaan Herman, vastbinden...!

JENNY: Zouden we dat wel doen, ma?

BOMMA: En gij moogt uwe mond houden!

(Herman legt een overvloed van plakband rond het lichaam van Reddy. Even verwarring als Herman toevallig ook Jenny mee inpakt)

BOMMA: Ons Jenny niet, Herman..., die schilder!

JENNY: Misschien kan die stikken als zijne mond wordt afgeplakt.

BOMMA: Hij kan nog altijd door zijn neus ademen. En als die ook dichtzit dan heeft hij nog ergens een gat..., (vervolgt dreigend) ...als ik daar mijnen tweeloop niet instop tenminste...!

REDDY: (schreeuwt alsnog om hulp) Hulp...! Hulp...!

(Deb komt van de keuken, terwijl Herman nog steeds met veel genoegen met de rol plakband rond Reddy loopt en hem bijgevolg traag maar zeker inpakt)

REDDY: (verbaasd) Deb...? Wat doet gij hier...?

DEB: Ik woon hier.

REDDY: Die twee vrouwen en die zot willen mij vastbinden. Kunt gij mij efkes helpen?

DEB: Natuurlijk. (schopt Reddy in zijn kruis)

REDDY: (pijncreet) Auwh...!

DEB: Moet ik nog helpen...?

REDDY: Alstublieft nee...! Denk aan mijn kindjes!

DEB: Kindjes...? Toch niet van mij, want ge kust liever iemand anders!

REDDY: Maar Joke is een vriendin die ik maar eens af en toe zie.

BOMMA: Is dat dan een reden om haar te kussen?

REDDY: Voor die maand dat wij nog maar bijeen zijn.

(Ondertussen plakt Herman beide benen van Reddy af)

JENNY: (vervolgt tot Reddy) Hebt ge haar gekust of niet?

REDDY: Ja, maar méér niet.

JENNY: Dat moest er nog bijkomen.

BOMMA: Zeg tegen Deb dat ge berouw toont!

REDDY: (weigert halsstarrig) Dat ziet ge van hier!

(Herman dreigt nu ook de omstanders mee in te pakken)

JENNY: (tot Bomma, ad Reddy) Wat gaan we met hem doen?

BOMMA: In stukskes hakken!

HERMAN: En dan in den diepvries steken, haha...! (lacht)

BOMMA: In den diepvries...? Dat is nog geen slecht idee!

HERMAN: (tot Reddy, wetend dat die z'n armen niet meer kan bewegen) Krabt eens op mijne rug! (heeft binnenpretjes)

REDDY: Hier gaat ge voor boeten! (tot Deb) En gij niet in het minst!

BOMMA: Geef hem nog maar eens ne stamp tegen z'n klokkenspel, Deb. Dan zwijgt hij misschien.

HERMAN: Hij heeft sjans dat ik mijne kodak niet meer heb, of ik maakte van hem ne lelijke foto.

BOMMA: Den diepvries in met dat schurremurrie!

JENNY: Op uw verantwoordelijkheid, hé ma.

DEB: Neenee, op mijn verantwoordelijkheid!

(Deb en Jenny met Reddy strompelend af naar keuken. Bomma stop haar geweer weg)

BOMMA: Herman, dit moogt ge aan niemand vertellen hé.

HERMAN: Gaat ge die mens nu opeten?

BOMMA: Zoudt gij dat willen?

HERMAN: Neeee, baaaaah...! Dan eet ik nog liever aangebakken spruitjes met botermelk.

(Fien komt Herman halen)

BOMMA: Wat heb ik gehoord, hebben ze zijne kodak afgepakt?

FIEN: 't Is z'n eigen schuld. Hij moet daar niet rondlopen met zijne kodak. Die klanten gaan nog denken dat hij van een of ander gazet is.

BOMMA: Dat verdient den Herman niet. Hij doet geen vlieg kwaad.

FIEN: Ik denk dat Daddy's Hobby goed draait.

BOMMA: Waarom?

FIEN: Ik heb al een paar keer flink horen schieten.

HERMAN: Ik ook.

FIEN: Bij onze Lowie maakt dat toch niet zoveel lawaai!

BOMMA: Volgens mij komt er redelijk wat volk over de vloer. Een uurtje geleden stond de parking vol.

HERMAN: Ma, ge moet eens in den diepvries gaan kijken. Oooh..., dat is daar 't

een en 't ander!

FIEN: Wat zegt 'm allemaal...?

BOMMA: Die jongen is ook helemaal van slag door de komst van dat bordeel, ocharme.

FIEN: Kom Herman, we gaan naar huis.

HERMAN: (vastbesloten) Nee!

FIEN: (berispt) Héla..., gehoorzamen hé!

HERMAN: Ik ga mee als ik dat geweer van Elvira krijg.

FIEN: Hebt gij een geweer?

BOMMA: (gooit het van zich af) Wie heeft er vandaag de dag geen geweer, met al die inbraken.

FIEN: (tot Herman) En wat gaat gij doen met dat geweer, jongen?

HERMAN: Naar onze pa schieten, dan zal hij mij niet meer slagen!

FIEN: Moet ik u nog eens in de kelder zetten?

HERMAN: Ik zit liever in den diepvries.

FIEN: (neemt Herman bij de hand) Kom, we gaan kijken of uwen ezel al is aangekomen.

(Herman gaat mee, maar zoals steeds klemt de keukendeur doordat hij wil duwen in plaats van trekken)

FIEN: Het is trekken in plaats van duwen! (tot Bomma) Dat kan hij toch niet geleerd krijgen hé.

(Fien en Herman af. Jenny komt van keuken)

JENNY: Kom ma, geef me dat geweer! Gedaan met schieten!

(Jenny stopt het geweer in de kast)

JENNY: Gij gaat nog eens mensen vermoorden!

BOMMA: Ik schoot enkel op de banden van ne geparkeerde auto.

JENNY: Ja, dat ken ik. Zoals gij kunt mikken!

BOMMA: Zo goed als ne scherpschutter.

(Lucienne komt brood leveren)

LUCIENNE: Den bakker...! Een wit gesneden zeker? (legt het brood op de tafel)
Wilt ge nu eens iets weten? Iemand heeft de banden van de velo van mijne vent kapotgeschoten!

JENNY: (oogcontact met Bomma, dan stil) Goed gemikt hé!

BOMMA: (gespeeld) Welke zot doet nu zoiets?

JENNY: Is den bakker weer een ritje gaan maken met zijne velo?

LUCIENNE: Ja, hij geniet er precies van. De laatste tijd elke dag, maar dan is hij terug tegen dat ik begin aan mijnen toer hé. En voorts gaat hij elke avond een pint drinken, eigenlijk teveel, want hij komt de laatste dagen altijd zat thuis. Dat heeft hij nog nooit gedaan.

BOMMA: Misschien zit hij onder de stress.

JENNY: Of in de midlife-crisis.

LUCIENNE: Dat is goed mogelijk want de laatste dagen heeft hij van die rare dromen 's nachts. Dan kneedt hij in z'n slaap mijn borsten alsof het broden zijn. Ge moet niet vragen hoe ik er uitzie!

BOMMA: Zolang hij u maar niet in den oven steekt.

LUCIENNE: Elvira, Jenny, ik ben ermee weg. Tot morgen hé. (af langs keuken)

(Jenny tot bij het brood op tafel. Ze opent de zak heel voorzichtig en kijkt erin)

JENNY: Dat brood is niet gesneden!

BOMMA: Hoe komt dat?

JENNY: En 't is er aan te zien dat den bakker klant is in Daddy's Hobby.

BOMMA: Waarom...?

(Jenny haalt het brood eruit. Er staat duidelijk in 't midden een flinke top op)

VIERDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Herman in gesprek met Bomma. Bij de volgende imitaties zal hij zowel de geluiden als de fysieke toestand van de dieren trachten na te bootsen)

HERMAN: ...ons ma belooft mij wel nen ezel, maar hij komt er niet. Ik ben in de wei gaan kijken vandaag. Weet ge wat er stond? Niks. 't Is te zeggen, daar stonden koeien.... (imiteert een koe) Daar stonden varkens... (imiteert een varken) En paarden... (imiteert een paard) En geiten... (imiteert een geit) En schapen... (imiteert een schaap) En nen... (imiteert een haan, vervolgt dan) ...nen haan zat er ook. En dan liep daar nog iemand rond... (imiteert een strenge boer)...

BOMMA: Wie is dat...?

HERMAN: (met lachje) Onze pa.

BOMMA: Hoe gaat uwen ezel heten?

HERMAN: Jean-Luc Dehaene.

BOMMA: Dat vind ik gene schone naam.

HERMAN: (lachend) Nee. Gaat ge zien als ik hem dan roep, dat onze haan naar mij komt...!

BOMMA: Hebt ge niks korter?

HERMAN: Fons. Mijnen ezel gaat "Fons" heten.

(Valère op)

BOMMA: (stil tot Valère, met een omweg om Herman op een dwaalspoor te brengen) Zijt gij gisteravond naar Daddy's Hobby geweest..., (dan met vette knipoog) ...waar ze brood bakken...?

VALÈRE: (verwonderd) Bakken ze daar brood...?

(Bomma maakt een gebaartje ad Herman. Herman volgt het volgend gesprek met grote aandacht)

VALÈRE: (snapt nu haar bedoeling, bevestigt dan) Jaja, wit èn zwart! Zelfs pistolékes en kramik. Alles ging den oven in. En heet dat ze den oven stookten, heet...! Dat is met geen pen te beschrijven. Ze waren zelfs het brood nog aan 't kneden. Ik had er zo in willen bijten.

BOMMA: Gij hebt daar toch ook geen brood gekocht...?

VALÈRE: Nee, ik moest te lang aanschuiven. En toen het mijn beurt was, was al het brood op. Nog een beetje kruimels heb ik gekregen.

BOMMA: En was 't de moeite?

VALÈRE: Ja, daar zaten schoon broden tussen. Maar de meeste waren niet ingepakt.

HERMAN: Waren ze gesneden, Valère?

VALÈRE: Dat heb ik niet kunnen voelen.

BOMMA: Dan zijt gij daar met grote honger terug buiten gegaan?

VALÈRE: Ja. Ik heb wel eens mogen bijten van ne sandwich en eens kunnen voelen aan ne pistolét maar die waren te hard gebakken en dan krimpen die

hé.

BOMMA: Dus als daar geen volk in de winkel is dan zoudt gij nog eens willen teruggaan?

VALÈRE: Absoluut. Maar dan moet ik wat meer geld meenemen.

BOMMA: Was den bakker er ook?

VALÈRE: Ja, hij was zat en stond in zijne blote flikker te dansen op den oven.

HERMAN: Was dat niet warm aan z'n voeten?

VALÈRE: Als ge zat zijt voelt ge dat niet.

BOMMA: Oeioei, als dat Lucienne moet weten...!

HERMAN: Ik wil daar ook wel eens gaan brood kopen.

BOMMA: Niet doen, Herman. Ze zouden u ne pistolét aansmeren voor een brood.
(tot Valère) De lamp van deze lampadaire is kapot. Kunt gij die vervangen?

(Valère af naar keuken. Deb komt van slaapkamers)

BOMMA: (tot Deb) Ge moet op tijd den diepvries eens opendoen hé, zodat uwe Reddy wat lucht krijgt.

DEB: Het is MIJNE Reddy niet meer.

HERMAN: (presenteert z'n rug) Deb, kunt gij eens op mijne rug krabben?

DEB: Laat de Bomma dat maar doen. (af naar keuken)

(Lucienne komt een brood leveren)

LUCIENNE: Den bakker...! Een wit gesneden zeker? Wilt ge nu eens iets weten! Mijne vent is gisteravond vertrokken met geld uit de kassa, en hij is nog steeds niet terug. Ik heb heel de nacht zelf brood kunnen bakken.

HERMAN: Ik ga ook brood bakken, in Daddy's Hobby.

LUCIENNE: Wat zegt die allemaal? Bakken ze daar brood? Dan ga ik concurrentie krijgen zeker!

BOMMA: (berispt) Herman, kunt gij eens zwijgen als de grote mensen aan 't klappen zijn!

(Valère komt onder volgend gesprek binnen met een nieuwe lamp)

HERMAN: (tot Lucienne) Uwe vent gaat ook brood bakken in Daddy's Hobby...!

BOMMA: (berispt weer) Herman...!

LUCIENNE: Wat zegt die...? Hebt ge mijne vent daar al gezien?

HERMAN: Ja. En Elvira ook! En Valère ook!

LUCIENNE: (tot Bomma) Is dat waar, Elvira...?

BOMMA: (bekent) 't Is spijtig, maar 't is waar. Ik heb toch gezegd dat er narigheid ging van komen.

(Lucienne is in alle staten)

LUCIENNE: Dat 'm maar eens wacht tot hij thuiskomt!

VALÈRE: Hij gaat er gewoon een pint drinken.

LUCIENNE: En dat moet ik geloven! (houdt toevallig de lamp van Valère vast, en die brandt plots) Nu heeft 'm mij kwaad gemaakt!

BOMMA: (ad brandende lamp) Ja, ik zie het!

LUCIENNE: Nu moet ik eerst naar huis. Zó kan ik mijnen toer niet afwerken.

HERMAN: (presenteert z'n rug) Kunt gij eens op mijne rug krabben, Lucienne?

LUCIENNE: Nee!

HERMAN: (keert zich om) Krabt ge liever vanvoor op mijne rug, gelijk den bakker laat doen?

LUCIENNE: (boos) Gij hebt sjans dat ge gene zot moogt slagen! (af langs keuken)

(Deurbel rinkelt)

VALÈRE: Ik zal wel gaan opendoen. (af langs hal)

HERMAN: Waarom was Lucienne van den bakker zo kwaad?

BOMMA: Omdat den bakker z'n brood ergens anders gaat bakken. (geeft het brood aan Herman) Gooi dat maar in de vuilbak want daar eten wij niet van.

HERMAN: Mag ik eens stillekes gaan piepen naar die schilder in den diepvries?

BOMMA: Natuurlijk. maar laat 'm er niet uit hé!

HERMAN: (pesterig lachend) Ik zal vragen of 'm een ijsblokske moet hebben, haha! (met brood af naar keuken)

(Valère met Nell op. Nell huilt en zit onder de uitgelopen schmink. Het is duidelijk een meisje uit het milieu. Jenny komt van keuken)

JENNY: (ad Nell) Wie is dat...?

VALÈRE: Nell.

JENNY: Wat komt die hier doen?

VALÈRE: Dat kan ze u beter zelf uitleggen.

NELL: (wenend) Ik ben geslagen door ne klant!

BOMMA: Welke klant?

NELL: Ne klant uit Daddy's Hobby.

JENNY: Dus gij werkt in dat bordeel?

NELL: Nu niet meer. Ik ben gevluucht. Ik kan nergens naartoe! (krijgt een warme knuffel van Valère)

VALÈRE: Ocharme.

BOMMA: En wat komt ge hier doen?

NELL: Kan ik niet hierblijven tot morgen?

BOMMA: (kordaat) Nee, er is geen plaats!

JENNY: Allé ma, er zijn hier 5 slaapkamers voor ons drie.

BOMMA: Ik wil geen vrouw van lichte zeden in mijn huis!

NELL: Maar ik heb niet veel ruimte nodig, mevrouw.

JENNY: Valère ook niet.

NELL: En waar slaapt Valère?

JENNY: In het tuinhuisje.

NELL: Is daar nog plaats voor mij?

JENNY: Bij Valère...? Vraag het hem zelf.

NELL: (smekend) Valère please...? (vliegt om zijn nek)

(Valère is in alle staten. Zoiets is hij helemaal niet gewoon)

NELL: Ik zal alles doen wat ge mij vraagt.

BOMMA: (stil tot Valère) Zijn ze uwen oven al aan 't heet stoken?

JENNY: Is daar plaats of is daar geen plaats in uw tuinhuisje, Valère?

VALÈRE: Ja, nog héél veel. (als Bomma hem streng aankijkt) Ik heb u toch al een paar keren gezegd dat het tuinhuisje veel te groot is voor ene mens.

NELL: Merci Valère. (kust hem)

(Valère krijgt de daver op het lijf)

JENNY: Hij houdt van mosselen.

BOMMA: Gene seks in mijn tuinhuisje hé!

JENNY: Valère is toch oud genoeg zeker. Hij is 60 jaar, ma.

BOMMA: Daarom just! Hij zou 't aan z'n hart kunnen krijgen en dan zitten wij zonder tuinman.

(Herman komt ondertussen van de keuken)

JENNY: Okee, Nell mag overnachten in het tuinhuisje bij Valère.

BOMMA: (stil tot Valère) Ik dacht dat gij schrik had van vrouwen!

VALÈRE: Enkel van vrouwen zoals gij!

HERMAN: Mag ik dan ook blijven slapen?

JENNY: Waarom...?

HERMAN: Dan kunnen we verstopperke spelen in den donkere.

BOMMA: (tot Valère) Zorg dat ik geen klachten krijg, hé kameraad!

VALÈRE: Ik zal m'n best doen.

BOMMA: (tot Herman) Hebt gij in den diepvries gekeken?

HERMAN: Ja, hij is al van kleur veranderd!

JENNY: Den diepvries?

HERMAN: Nee, de mens die erin zit.

JENNY: Die zal toch niet dood zijn zeker? (af naar keuken)

NELL: Stoppen ze hier mensen in den diepvries?

BOMMA: Nee, het zijn pensen in plaats van mensen!

(Bomma en Valère in stil gesprek op de achtergrond)

HERMAN: (tot Nell) Ik krijg nen ezel van ons ma. En hij zal Fons heten. En dan kan ik daar mee gaan wandelen.

(Nell trekt onder volgend gesprek haar kousenbandjes aan. Herman z'n ogen puilen uit als hij zit ziet. Hij begint te zweten en reinigt z'n bril)

NELL: Ik had vroeger een hamster. Ze heette Freddy. Dat was echt een lief beestje. Ik ging daar ook mee wandelen. En 's nachts mocht die bij mij in 't bed slapen. Elke mens moet een huisdier hebben, vind ik. Ge krijgt van die beestjes veel vriendschap.

HERMAN: (de stoppen slaan bijna door) Ooooh..., ik moet dringend gaan brood bakken...!

NELL: Waarom?

HERMAN: Mijnen deeg begint al te rijzen.

VALÈRE: (tot Nell) Kom Nell, dan zal ik u het tuinhuisje eens laten zien.

(Maar Herman wil met hen meegaan)

VALÈRE: (tot Herman) Wat gaat gij doen?

HERMAN: Ik ga ook mee.

(Herman, Valère en Nell willen af langs keuken. Herman wil dat Nell hem een handje geeft zoals zijn moeder. Maar dat wil de jaloerse Valère niet)

VALÈRE: (protesteert) Nell komt voor MIJ hé!

BOMMA: (sust Valère) ge kent Rosse Herman toch zeker.

VALÈRE: Okee, hij mag haar een handje geven, maar méér niet hé!

HERMAN: (bij de keukendeur tot Nell) Het is trekken in plaats van duwen!

BOMMA: En nu kent 'm dat wèl...!

(Valère, Herman en Nell af)

HERMAN: (steekt zijn kop even terug binnen) We gaan brood bakken, haha!

(Bomma loert met verrekijker weer door het venster. De deurbel rinkelt)

BOMMA: (roept naar de keuken) Jenny, kunt gij eens gaan opendoen? (loert terug door het venster)

(Jenny komt van keuken)

JENNY: Kunt gij dat niet doen, ma?

BOMMA: Ik heb geen tijd!

(Jenny af langs hal. Ze keert weer met Mhr Penasse en Bertus. Bertus is een stoere man. Hij draagt een kepie en zonnebril)

JENNY: (stelt voor aan Bomma) Mijnheer Penasse, directeur van Euro-sigaar. (dan stil) Dat is die vent van FUC 212!

MHR PENASSE: En dit is Bertus, mijn chauffeur en lijfwacht.

(Bomma schudt hen de hand. Het lijkt of Mhr Penasse en Bomma elkaar kennen. Jenny is helemaal van slag door de verschijning van Bertus)

JENNY: Willen de heren gaan zitten? Koffie? Koekje? Of nen borrel?

(Jenny is duidelijk van haar melk. Ze laat alles vallen en loopt overal tegenaan)

BOMMA: Wat scheelt er met u, Jenny?

JENNY: Niks.

BERTUS: (tot Mhr Penasse) Ik zal buiten in de auto wachten, hé mijnheer. Ik zal tussendoor wel eens komen kijken.

JENNY: Van mij moogt ge blijven hoor.

BERTUS: Neenee, als er iets is dan moet mijnheer Penasse maar roepen.

JENNY: (tot Bertus) Wil ik met u meegaan om u gezelschap te houden?

BERTUS: Nee, dat hoeft niet.

JENNY: Terwijl gij wacht kunnen we misschien samen..., samen..., den auto poetsen.

BERTUS: Die heb ik deze morgen nog gepoetst.

JENNY: Moet ik een koffieke naar buiten brengen?

BOMMA: Ge kunt misschien samen den afwas doen in de keuken?

JENNY: Zèèèg ma.

(Bertus af)

BOMMA: (stil tot Jenny) Gedraag u eens een beetje. Ge zijt precies een jonge geit die loops staat!

JENNY: En wat komt mijnheer Penasse doen?

MHR PENASSE: Ik kom vragen waarom ge mij chanteert?

JENNY: Dat moet ge aan ons ma vragen.

MHR PENASSE: (tot Bomma) Mevrouw, ge begrijpt het misschien niet goed, maar beseft ge wel dat ik immens rijk ben. Ik heb méér geld dan gij, dus bijgevolg ook méér macht!

BOMMA: Dan laat ik afroepen op radio en televisie dat die van Euro-sigaar bordelen bezoeken. En ga het dan maar eens uitleggen bij Jan Van Rompaey terwijl heel Vlaanderen kijkt. Mijnheer Penis zal...

MHR PENASSE: (verbetert) Het is "Penasse"...!

BOMMA: Mijnheer Penasse zal geen enkele sigaar meer verkopen!

JENNY: Ofwel nog veel meer!

BOMMA: Wilt gij mij eens niet steeds onderbreken! (tot Mhr Penasse) Sorry, maar mijn dochter zit ik hare late pubertijd.

MHR PENASSE: Dat heb ik al gemerkt.

BOMMA: Waarom bezoekt gij dat bordeel?

MHR PENASSE: Mijn tweede vrouw is overleden, ziet ge.

BOMMA: En uw eerste? Of was die niet goed genoeg?

MHR PENASSE: Die heb ik in de steek gelaten. Dat is een potje dat ik liever gedekt hou.

BOMMA: Ja, over dekken zult gij alles wel weten hé.

MHR PENASSE: Ik begrijp u niet. Met naar Daddy's Hobby te gaan doe ik toch geen vlieg kwaad.

BOMMA: Oh nee...? En wij dan...? Als ik door de venster kijk dan zie ik steeds wie er binnen en buitengaat!

MHR PENASSE: Gij hoeft toch helemaal niet te kijken!

BOMMA: Moet ik dan mijn ogen dichtdoen? Dat kan niet voor mij. Ik heb twee ogen gekregen van Onze Lieve Heer om die te gebruiken.

JENNY: Geef toe ma, gij zijt nieuwsgierig hé.

BOMMA: Jenny, kunt gij nu eens efkes uwe mond houden!

MHR PENASSE: (kijkt door het venster) 't Is toch wel erg ver hé van hier tot daar.

BOMMA: Wat moet ik dan doen met mijne verrekijker? Maar weggooien...?

JENNY: En waarom doet gij in sigaren?

MHR PENASSE: Ik heb een zwak voor sigaren. Ik weet zelfs hoe ge van een sigaret een sigaar kunt maken.

JENNY: Vertel.

MHR PENASSE: Een man legt een brandende sigaret op de asbak. Sigaret valt eraf. Resultaat: een gat in het tafellaken. Wat krijgt die dan van zijn vrouw?

BOMMA: Als ik dat was, een dikke sigaar...!

MHR PENASSE: Voilà...! Ziezo, ik ben uitgebabbeld. Ik hoop dat hiermee de zaak opgelost is. Nog een aangename dag, dames.

(Mhr Penasse wil er vandoor, maar de Bomma gooit zich voor de deur)

BOMMA: Denkt gij nu echt dat ge er zo goedkoop vanaf komt!

MHR PENASSE: Gaat gij mij tegenhouden?

BOMMA: Ik zal niet durven zeker! Ga maar eens kijken in mijnen diepvries, daar zitten er nog die dachten dat ze onoverwinnelijk waren!

MHR PENASSE: Ik hoef maar te roepen en Bertus staat hier binnen de 5 seconden!

JENNY: (enthousiast) Ja, roep maar.

MHR PENASSE: (tot Bomma) Okee, gij moogt mij gijzelen, omdat ge mij een toffe en lieve vrouw lijkt. Eentje die weet wat ze wil. Daar hou ik wel van.

(Bomma is even van slag door deze lieve woordjes aan haar adres)

JENNY: Opgepast ma, hij wilt u versieren!

BOMMA: Dan gaat 'm met iets anders voor den dag moeten komen dan met sigaren!

(Deurbel rinkelt. Jenny gaat openen. Deb komt van keuken)

DEB: (fluistert tot Bomma) Het gaat niet goed met... met de inhoud van onzen diepvries. Wat moet ik ermee doen?

BOMMA: Haal hem er maar even uit. Maar niet te lang hé. Hij zou nog kunnen ontdooien!

(Deb weer af naar keuken. Jenny op langs hal met Bertus. Ze is helemaal uit haar lood geslagen)

BERTUS: Alles nog in orde, mijnheer Penasse?

MHR PENASSE: Wat dacht ge Bertus, in zo'n leuk gezelschap!

JENNY: (tot Bertus) Wil meneer gaan zitten?

BERTUS: Nee. En ik wil ook geen koekje, en ook gene koffie en ook genen borrel.

JENNY: Mag ik eens een onbeleefde vraag stellen? Mag ik uw ogen eens zien?

(Bertus zet zijn zonnebril af)

JENNY: (vol bewondering) 't Is juist Kevin Coster. Is dat plezant lijfwacht spelen?

BERTUS: Mijn opdracht is mijnheer Penasse beschermen.

JENNY: En als ik nu eens een wapen op zak heb!

BERTUS: Is dat zo...?

JENNY: 't Is toch mogelijk hé. Wilt gij me graag fouilleren? (presenteert zich) Zeg maar wat ik moet uittrekken!

BOMMA: (berispt) Jenny, nu is 't genoeg hé!

JENNY: Dat is ons ma, ze had voor gendarm moeten gaan.

(Bertus wil terug af)

BERTUS: (tot Bomma) Kweekt gij duiven in uw tuinhuisje, mevrouw?

BOMMA: Waarom?

BERTUS: Daar wordt nogal geroepen! (af langs hal)

(Deb leidt Reddy naar binnen. Hij komt tevoorschijn met ijspegels aan z'n gezicht. Hij is duidelijk onderkoeld)

MHR PENASSE: (verwonderd) Reddy...? Wat doet gij hier...?

DEB: Kent gij die?

MHR PENASSE: Natuurlijk. Dat is mijne kleinzoon! (tot Reddy) Uw ma is op zoek naar u.

BOMMA: Hij is op vakantie geweest naar de Noordpool!

(Deb legt een deken om Reddy)

BOMMA: (tot Reddy) En gij blijft tot ge berouw toont aan ons Deb!

REDDY: Maar stop me alstublieft niet meer in uwen diepvries!

MHR PENASSE: Wat doet gij in nen diepvries...?

JENNY: Schilderen hé. Den binnenkant.

BOMMA: Okee mijnheer Penasse, gij moogt beschikken.

MHR PENASSE: Neenee, zo snel zijt ge van mij niet vanaf. We zullen de rollen eens omdraaien. Ik wil niet meer weggaan zolang onze Reddy moet blijven. En als ge mij buitenzet dan zal ik u aanklagen omdat ge mij gegijzeld hebt!

BOMMA: (lachend) Oei, ik krijg al schrik!

JENNY: Ma, geloof mijnheer Penasse nu maar. Ne mens met geld kan ons in den dieperik duwen.

MHR PENASSE: (tot Bomma) En het zou zonde zijn dat zo'n lief dingske als gij in de gevangenis zou terechtkomen.

JENNY: (tot Bomma) Da's ook den eerste keer dat gij begint te blozen.

BOMMA: Ge kunt de logeerkamer gebruiken, samen met uwe kleinzoon. Hier den trap op en dan de laatste deur rechts. (tot Reddy) En gij moogt even uwe kop in de oven steken, als ge wilt.

REDDY: Nee, dat hoeft niet. Gij zijt nog in staat om mij te braden.

MHR PENASSE: Wie had dat gedacht dat wij hier vandaag op vakantie zouden komen!

(Mhr Penasse en Reddy af langs slaapkamers)

BOMMA: (tot Jenny) Wat zijt gij van plan met die Bertus? Okee, als ge die wilt inpalmen, maar doe dan niet zo kinderachtig.

JENNY: Zèèèg ma.

BOMMA: Zelfs nen blinde kan zien dat ge er zot van staat!

JENNY: En ziet gij niet dat Mijnheer Penasse iets voor u voelt?

DEB: Nee, zoiets ziet de Bomma niet. De Bomma ziet enkel de slechte dingen in ne mens.

(Deurbel rinkelt. Jenny vierklauwens af naar hal)

BOMMA: Zo hard loopt ze nog niet als ze de lotto wint!

DEB: Bomma, wat moet ik doen met Reddy?

BOMMA: Wilt ge hem of wilt ge hem niet?

DEB: Nee! (twijfelt toch) Eigenlijk een beetje wèl.

BOMMA: Begin niet gelijk uw ma hé. Ge moet hem helemaal willen ofwel niet!

DEB: Toch ben ik blij dat Reddy gestraft is.

BOMMA: Kunt gij uw ma een beetje in de gaten houden voor zij helemaal ontspoord?

(Jenny hand in hand op met Bertus. Bertus doet alle moeite om zijn hand terug te trekken)

JENNY: Sorry, ik dacht dat ge de weg alleen niet zou kennen.

BERTUS: Waar is mijnheer Penasse?

JENNY: Naar 't toilet. Zet u maar even.

BERTUS: Neenee, ik ben opgedragen om buiten te wachten en dat zal ik doen.

BOMMA: Waar woont die sigaren-fabrikant?

BERTUS: Dat mag ik niet vertellen, mevrouw?

BOMMA: Van wat is zijn vrouw gestorven? Toch niet vermoord?

BERTUS: Sorry mevrouw, mijn lippen zijn verzegeld.

BOMMA: Die is precies ook niet veel van zeggen.

JENNY: (tot Bertus, ad Bomma) Let maar niet op haar. Het zijn domme mensen die domme vragen stellen.

(Bertus wil af. Jenny wil met hem mee)

BERTUS: Ik weet de weg wel alleen. (af langs hal)

JENNY: Ik voel kriebels in mijnen buik.

DEB: Voelt gij ook iets in uwen buik, Bomma?

BOMMA: Ja, dat het rommelt met die ajuinsaus van gisteren.

DEB: Ik zal eens gaan kijken of onze gasten iets nodig hebben. (af richting slaapkamers)

JENNY: Ik ga Bertus gezelschap houden. (af langs hal)

(Bomma is nu alleen. Ze haalt een spiegeltje uit de kast en begint in snel tempo haar make-up bij te werken)

(Herman, Valère en Nell op langs keuken. De heren willen beiden de aandacht van Nell)

HERMAN: ...en dan gaat mijnen ezel nog ne stal krijgen.

VALÈRE: ...en dan ga ik achter het tuinhuisje nog wat groenten zaaien.

HERMAN: ...hij gaat "Fons" heten.

VALÈRE: ...prei en selder plant ik vanachter in den hof.

HERMAN: ...Wat vindt gij van de naam "Fons"...

(Nell zit een beetje gevangen en tracht naar beide heren te luisteren)

VALÈRE: (venijnig tot Herman) IK ben wel aan 't klappen met Nell hé!

HERMAN: Ik was eerst! (duwt Valère weg, dan tot Nell doelend op de kousenbandjes) Mag ik die strikskes nog eens zien aan uw benen?

VALÈRE: (roept kwaad) Herman, is dat nu gedaan met die vuile praat!

HERMAN: (duidelijk gepikeerd) Ik zal eens tegen onze pa zeggen dat gij roept tegen mij. (beetje dreigend) En die kan héél hard slagen hé!

(Bijna gevecht. Bomma zet de kemphanen uit elkaar.

NELL: Sorry mevrouw, het is niet mijn bedoeling om...

BOMMA: (onderbreekt haar) Ziet ge nu wat ge hier aanricht! Ik ken die twee al jàren. Zo hebben ze nog nooit gereageerd! Gij maakt hun kop helemaal zot!

(Fien komt Herman halen)

FIEN: Er staat ne grote chique bak voor de deur en er zit ne vent in met een kepie op.

BOMMA: Natuurlijk, als ginder geen plaats is dan parkeren ze hier maar!

FIEN: Kent Jenny hem?

BOMMA: Waarom?

FIEN: Omdat ze per se op zijne schoot wou gaan zitten.

BOMMA: Zolang 't daar nog maar bij blijft.

(Fien heeft een tas bij waar enkele whiskyflessen insteken)

FIEN: (opent haar tas voor Valère) En wat is dit dan...? Durft ge nu nog zeggen dat ge niet drinkt!

BOMMA: Valère...?

VALÈRE: Maar die flessen zijn niet van mij!

FIEN: Van wie dan wel? Van de kabouterkes zeker? Hoe komen deze flessen bij ons dan in den hof?

HERMAN: (zet een stapje naar voor, bekent ingetogen) Dat heb ik gedaan...!

FIEN: Gij...? Waarom...?

HERMAN: Onze pa gooit die lege flessen altijd over den draad, en ik haal die dan terug. Maar ik moet daar wel helemaal voor onder den draad kruipen.

FIEN: Daar kunt gij toch niet onderdoor?

HERMAN: Jawel, maar dan moet ik kronkelen gelijk ne paling.

BOMMA: (er gaat een lichtje op) Daar heeft hij die wonden van op zijne rug!

HERMAN: Het zijn toch ONZE flessen, hé ma. Onze pa moet die niet weggooien!

BOMMA: Eindelijk is dat raadsel opgelost!

FIEN: Ondertussen weet ik ook dat onze Lowie aan den drank is.

BOMMA: Dat riekt ge toch.

FIEN: Denkt ge dat ik elke dag aan zijne mond ga rieken?

BOMMA: Als ge in hetzelfde bed slaapt dan moet ge dat toch rieken.

FIEN: Onze Lowie slaap al jàren niet meer bij mij, omdat 'm snurkt.

HERMAN: Onze stier heeft er niks tegen! (imiteert gesnurk) We horen het tot vanachter in den hof. Hé ma...?

FIEN: (vervolgt) En alleen slapen is niet plezant. Ik heb zelfs niks om 's avonds mijn kou voeten tegen te steken.

HERMAN: Ik wil wel bij ons ma slapen, maar ik mag niet van onze pa.

FIEN: (verontschuldigt zich) Sorry Valère.

BOMMA: Ja van mij ook nen dikke sorry. Maar ge moet toch niet zoveel looksaus eten.

NELL: (plots) Ik hou van look.

FIEN: Dag madam. (tot Bomma) Wie is dat...?

HERMAN: Die komt van dat huis waar ze wit brood in 't zwart bakken.

FIEN: Dat versta ik niet.

NELL: Ik heb in Daddy's Hobby gewerkt.

FIEN: (tot Bomma) En zoiets laat gij hier zo maar binnen?

VALÈRE: Ze woont bij mij in 't tuinhuisje.

FIEN: Dan waart gij dat daarjust. Ik dacht eerst nog dat onze stier weer van zijne nestel aan 't geven was.

VALÈRE: Dat was ik niet, dat was den Herman!

FIEN: (tot Herman) Zijt gij met die vrouw in dat tuinhuisje geweest...?

HERMAN: (lacht genietend) Ooooh..., amaaai!

FIEN: (duwt Herman weg van Nell) Ga weg van haar, Herman!

HERMAN: (protesteert) Nee ma, ik ben het vriendje van Nell.

VALÈRE: Pardon, dat ben IK wel hé!

BOMMA: Het spelleke begint weer.

HERMAN: (tot Fien) Die Valère is nen ambetanterik, se ma!

FIEN: Kom Herman, we gaan naar huis.

HERMAN: Nee, ik ga niet mee!

FIEN: Héla..., wat krijgen we nu!

HERMAN: Ik ga mee op voorwaarde dat Nelleke ook meegaat!

FIEN: Wilt gij nen ezel of wilt gij genen ezel...?

HERMAN: Jawel, maar nen ezel met zo'n twee schoon billen als Nelleke!

FIEN: Ze zijn uwe kop hier aan 't zot maken hé! (tot Bomma) Allé, hoe krijg ik die nu mee naar huis?

BOMMA: (doet ook een poging) Allé Herman, ge moet met uw ma mee naar huis.

HERMAN: (resoluut) Nee...!!

BOMMA: Moet ik nog eens op uwe rug krabben?

HERMAN: Nee! (presenteert zijn rug aan Nell, dan liefjes) Kunt gij eens op mijne rug krabben?

(Nell krabt op Herman z'n rug)

FIEN: (staat versteld) Hebt ge ooit van uw leven...!

HERMAN: (presenteert zijn voorkant, dan tot Nell) En nu vanvoor op mijne rug!

VALÈRE: Niet doen, hé Nell...!

FIEN: Nee Herman, kom. Dat zal ze morgen wel doen. (neemt Herman bij de hand)

(Maar bij de deur gekomen klemt die zoals steeds)

VALÈRE: Het is trekken in plaats van duwen, Herman.

HERMAN: Hoe...? En daarnet in 't tuinhuisje zegt ge: het wordt duwen in plaats van trekken...!

(Herman groet Nell liefjes met handje. Herman en Fien af)

VIJFDE BEDRIJF**VOLGENDE DAG**

(Gesprek tussen Mhr Penasse en Bertus)

BERTUS: Goed geslapen, mijnheer?

MHR PENASSE: Heerlijk. En gij, Bertus?

BERTUS: In den auto ligt het niet zo goed. Waarom gaat gij niet gewoon naar huis, mijnheer?

MHR PENASSE: Ik word hier goed ontvangen? Gij toch ook. Hebt ge al een ontbijt gekregen?

BERTUS: Ja. Zelfs méér dan dat. Die Jenny heeft voor mij 20 eieren gekookt. En ik heb ze alle 20 opgegeten.

MHR PENASSE: Waarom?

BERTUS: Omdat ik honger had. (voelt met pijnlijke grimas aan z'n buik) Maar ze beginnen precies al te werken in mijn buik.

MHR PENASSE: Goed. Kunt gij nog even buiten wachten, Bertus?

BERTUS: Graag mijnheer, want die Jenny doet héél raar tegen mij.

MHR PENASSE: Het zou voor u ook eens geen kwaad kunnen als gij een vrouw zou vinden.

BERTUS: Maar geen die niet van m'n lijf kan blijven, hé mijnheer.

MHR PENASSE: Dat is enkel maar in 't begin, dat gaat wel over. Mijn eerste vrouw was ook zo.

BERTUS: Als er iets is dan roept ge maar, hé mijnheer.

MHR PENASSE: Okee Bertus.

(Bertus af. Mhr Penasse slaat de krant open. Valère en Nell dagen speels op. Valère heeft z'n outfit drastisch aangepast. Hij draagt een bermuda-broek en een felgekleurd hemdje)

MHR PENASSE: Dag Nell.

NELL: (verbaasd) Mijnheer Penasse...? Hoe komt gij hier...?

MHR PENASSE: Ik ben uitgenodigd door de eigenares. En wat doet gij hier?

NELL: Ik woon hier. Bij Valère.

VALÈRE: Hoe kent gij Valère?

NELL: Wij hebben elkaar ontmoet in Daddy's Hobby.

MHR PENASSE: (stil tot Valère) Ge hebt de schoonste er uit gekozen. Daar hebt ge ne goeie pak aan. Maar spijtig van die moedervlek tussen haar borsten hé!

VALÈRE: Aan die statie ben ik nog niet geraakt. (wordt jaloers) Kom Nell, daar zitten kapers op de kust. We gaan naar ons tuinhuisje.

NELL: Kunnen we nergens anders naartoe? In dat tuinhuisje hebben we zo weinig plaats hé.

VALÈRE: Dan gaan we eens wandelen.

(Valère en Nell af langs hal. Bertus daagt op langs hal)

MHR PENASSE: Is er iets, Bertus? Ik heb u toch niet geroepen!

BERTUS: Ik moet dringend naar 't toilet, mijnheer. Die eieren beginnen precies met elkander te vechten! (af naar keuken)

(Deb komt binnen van slaapkamers)

MHR PENASSE: (gooit de krant opzij) En vertel eens Deb, hoe is de relatie met Reddy?

DEB: Die begint terug z'n oude vormen aan te nemen.

MHR PENASSE: Vergeet niet dat Reddy hetzelfde bloed heeft als zijn grootvader hé. Het zal dus moeilijk zijn om hem aan de ketting te houden.

DEB: Ik wil Reddy niet aan de ketting leggen. Ik wil dat Reddy evenveel van mij houdt als ik van hem.

MHR PENASSE: Aan een relatie moet ge werken.

DEB: Ik zou u iets willen vragen maar ik durf niet goed.

MHR PENASSE: Doe het toch maar. Ge maakt me nieuwsgierig.

DEB: Zoudt gij ons Bomma kunnen versieren...?

MHR PENASSE: (verwonderd) Ik uw Bomma versieren...? Dat zal niet gemakkelijk zijn. Waarom?

DEB: Er is de laatste dagen geen huis mee te houden. Het wordt hoogtijd dat zij eens met haar neus op de feiten wordt gedrukt.

(Bertus komt van keuken, nog steeds voelend aan z'n buik)

MHR PENASSE: Is 't al wat beter, Bertus? Ge lijkt wel 20 kilogram vermagerd.

BERTUS: (tot Deb) Wat scheelt er met uw ma? Heeft die iets verkeerd gegeten of zo?

DEB: Dat zou ik aan u moeten vragen.

BERTUS: Uw ma heeft mij 20 eieren laten opeten.

DEB: Dat doet de Lowie van hiernaast met zijnen hengst ook als die een merrie moet dekken.

BERTUS: Is uw ma altijd zo...?

DEB: Nee, dat ben ik niet gewoon van haar. Al jàren is dat een waakvlammeke, en nu begint haar vuur plots te gloeien gelijk ne gasbrander! Het lijkt wel of er iets is wakker geworden in hare kop.

BERTUS: Als 't maar niet op een ander plaats is!

(Jenny komt van de slaapkamers in belachelijke uitdagende kleren. Ze draagt een minirok en hoge hakken)

BERTUS: (ad Jenny) Oeioei..., nu krijgt ze 't helemaal!

DEB: Ma, doe eens normaal.

JENNY: Ik moest me toch modern kleden, hebt gij tegen mij gezegd.

DEB: Is dat modern? Gij zijt precies een kieke dat te vroeg uit het ei gekomen is.

BERTUS: En van eieren moet ik niks meer weten. (af langs hal)

JENNY: Wacht Bertus...! (volgt Bertus naar buiten)

MHR PENASSE: De liefde kan toch mooi zijn hé.

DEB: Sinds de komst van Daddy's Hobby loopt hier alles in 't honderd.

MHR PENASSE: Waar zit uw Bomma?

DEB: Die is al vroeg vertrokken naar de coiffeur. Dat is ook den eerste keer dat ze

daar geld aan uitgeeft. Precies dat die de kuren ook al krijgt! Alhoewel, eer ge dat vuur kunt doen branden..., daar hebt ge 10.000 liter mazout voor nodig, vrees ik.

(Reddy op)

MHR PENASSE: Ik zal de jonge tortelduifkes maar even alleen laten dan kunnen ze wat bijpraten. Ik vrees dat dit wel nodig zal zijn na wat er hier de laatste dagen gebeurd is. (af naar keuken)

DEB: Voelt ge u al wat beter?

REDDY: Jaja.

DEB: Sorry Reddy, we zijn misschien iets te ver gegaan, maar uw straf was terecht.

REDDY: Och, zolang er maar niks bevroren is.

DEB: Volgens dat ik vanmorgen kon zien in de douche was alles nog intact.

REDDY: Ge zijt dus komen gluren aan de deur?

DEB: Nee, ik passeerde toevallig.

REDDY: Ik moet dus niet beginnen schilderen in de keuken?

DEB: Nee, dat was maar een smoeske om u naar hier te lokken.

REDDY: En nu ben ik hier, èn ik heb u mijn excuses aangeboden.

DEB: Houdt ge van mij?

REDDY: Debke, hoe dikwijls moet ik u dat nog zeggen.

DEB: Ene keer is genoeg, maar 't moet gemeend zijn.

REDDY: Ik hou van u, Deb.

DEB: Okee, nu ben ik tevreden.

REDDY: En ik ook.

(Het gesprek komt niet echt goed op gang. Ze kijken elkaar met tussenpozen aan)

DEB: (plots) Waar wachten we dan nog op...!!

(Deb en Reddy vallen in elkaars armen en zoenen elkaar hevig. Maar dan komt de Bertus binnen, gevolgd door Jenny)

JENNY: (tot Deb en Reddy) Zorg dat ge nog kunt ademen hé!

DEB: Kom Reddy, wij gaan wat wandelen, dan kunnen de ouw tortelduiven ook wat bijpraten. (bij de deur) Succes hé ma, en laat den Bertus maar eens zien tot wat ge allemaal in staat zijt!

REDDY: Geef maar eens goed gas, Bertus. Ge zijt niet voor niks chauffeur van mijnen Bompa.

(Deb en Reddy hand in hand af)

JENNY: (smachtend naar liefde) Ik hou van sterke lijfwachten met een kepie op.

BERTUS: Maar ik heb geen behoefte aan een vrouw.

JENNY: Gij zijt toch genen homo...?

BERTUS: Maar nee!

JENNY: We zijn alleen nu...!

BERTUS: En dan...?

JENNY: Ziet ge niet dat ik speciaal voor u deze kleren heb gekocht!

BERTUS: Ik hou meer van kleren met wat méér stof.

JENNY: Dat is allemaal ballast. Moet ik al iets uittrekken?

BERTUS: Nee, trek maar wat bij aan. We kunnen toch hier niet..., waar iedereen binnen en buiten loopt! En daarbij, ik moet op mijnheer Penasse letten.

JENNY: We kunnen toch samen op mijnheer Penasse letten.

BERTUS: Kunt gij uw ogen even sluiten?

JENNY: (met brede smile) Komt er een verrassing...? (denkt dat ze gaat gekust worden) Maar uw kepie ophouden hé!

(Jenny sluit haar ogen. Daar maakt Bertus gebruik van om er stiekem vandoor te gaan langs de hal. Jenny volgt hem. Mhr Penasse komt in snel tempo van keuken, zet zich snel in divan en slaat de krant open. Er is duidelijk iemand op komst. Bomma komt van de keuken. Ze heeft zich ook opgedirkt. Ze draagt een extra-vagant kapsel en een belachelijke sensuele outfit waarbij ze zich duidelijk niet goed voelt. Ze bekijkt haar uiterlijk in het spiegeltje. Mhr Penasse houdt haar stiekem in de gaten van achter zijn krant. De Bomma heeft hem nog steeds niet gemerkt)

MHR PENASSE: (komt plots tevoorschijn van achter zijn krant) Amaai, gij ziet er goed uit...!

BOMMA: (gegeneerd) Vindt ge? Ik voel me precies ne kanarie!

MHR PENASSE: (stapje voor stapje dichterbij Bomma) Zo sexy, zo sensueel. Het begint precies al op te komen bij mij...!

BOMMA: (gaat stapje voor stapje achteruit tot ze tegen de muur staat) Bij mij nog niet...!

MHR PENASSE: Kunnen we elkaar kussen!

BOMMA: (toch wel met schrik) Hoe moet ik dat doen?

MHR PENASSE: Is 't al zo lang geleden?

BOMMA: Bijna 40 jaar.

MHR PENASSE: Ik zal u wel helpen. (opent de mond om te zoenen)

BOMMA: Wacht eens! (kijkt in zijn mond) Gij zit met ne slecht geplombeerde tand.

MHR PENASSE: Niet aantrekken.

BOMMA: Nee, ik zal 'm uittrekken!

(Net op het moment dat Mhr Penasse de Bomma wil kussen stoot Lucienne binnen. Bomma is blij dat ze gered is en klopt de stofjes van haar kleedje)

LUCIENNE: Den bakker...! Een wit gesneden zeker? (kijkt rond) Waar zit de Bomma?

BOMMA: Dat ben ik...!

LUCIENNE: Elvira, zijt gij dat? Gaat gij Driekoningen zingen, of wat...?

BOMMA: (gegeneerd) Nee, dat is mijne nieuwe look.

LUCIENNE: En wie is die vent?

BOMMA: (aarzelend) Euh... (verzint dan snel) Iemand van de belastingen.

LUCIENNE: (tot Mhr Penasse) Dan moet ik u eens iets vragen. Als mijne vent vreemd gaat, kan ik dat dan aftrekken van de belasting?

MHR PENASSE: Daar kan ik niet op antwoorden, mevrouw.

LUCIENNE: Die van de belasting zijn ook niet van de slimste hé.

BOMMA: Hoe is 't met den bakker?

LUCIENNE: Ik heb 'm aan de ketting gelegd. Eindelijk ben ik gerust. Maar nu kan ik wel èn brood bakken èn den toer doen. (gaat tot bij het venster) Mag ik eens met uwe verrekijker loeren naar Daddy's Hobby?

BOMMA: Ik heb ons Jenny beloofd van nooit meer met de verrekijker door het venster te kijken.

LUCIENNE: Allé toe, Jenny is er nu toch niet!

(Bomma geeft de verrekijker aan Lucienne. Die kijkt ermee door het venster)

LUCIENNE: Waar moet ik ergens kijken?

BOMMA: Ge moet al beginnen met 'm om te draaien.

LUCIENNE: (draait de verrekijker om) Kan het zijn dat uw Jenny aan 't vechten is?

BOMMA: Waarom?

LUCIENNE: Daar liggen er twee te spartelen op den achterste zetel in den auto.

BOMMA: Ge moet niet voor mijn deur kijken. Daddy's Hobby is 100 meter verder.

LUCIENNE: (dan plots aan de grond genageld) Daar se...! Daar se...!

MHR PENASSE: Wat is er?

LUCIENNE: Wilt ge nu eens iets weten? Mijne vent heeft zijn ketting overgetrokken! Ik zag 'm just naar binnen schieten.

BOMMA: (stopt de verrekijker weer in de kast) Ik denk dat het beter is dat gij u nen hond aanschaft in plaats van ne vent!

LUCIENNE: (woedend) Maar nu gaat 'm ervan lusten...! (gooit haar lederen geldbeugel op tafel) Hier se, hij kan zijnen toer zelf doen! (stroopt haar mouwen op, dan af met slaande deuren)

BOMMA: Ik zou niet in de plaats van den bakker willen zijn.

MHR PENASSE: Zullen wij voortgaan waar we gebleven waren?

BOMMA: (bang) Hoe...? Was dat nog niet gedaan?

(Net als Mhr Penasse de Bomma wil kussen komt Herman op bezoek)

HERMAN: (monstert de Bomma van dichtbij van kop tot teen, dan droogjes) Hier hebben ze precies ook nen ezel gekocht...!

MHR PENASSE: (tot Herman) Kunt ge ons nu efkes alleen laten, ja?

HERMAN: Ik zal wel efkes aan tafel gaan zitten.

(Herman zet zich aan tafel, maar volgt stiekem elke beweging die Mhr Penasse maakt)

MHR PENASSE: (tot Herman) Naar ginder kijken alstublieft!

(Net als Mhr Penasse de Bomma wil kussen biedt Herman hem zijn rug aan)

HERMAN: Kunt gij eens efkes op mijne rug krabben?

MHR PENASSE: (boos) Ik zal u seffens eens een pataat op uw neus geven! Verstaan!

HERMAN: (dreigend) Dat zal ik eens tegen onze pa gaan zeggen, en da's nen hele kwaaië, hé manneke!

MHR PENASSE: Manneke, zegt die tegen mij. Ik ben potverdorie directeur van een

sigarenfabriek.

HERMAN: (pompt zich boos op) Zijt gij geen manneke dan? Zijt gij een vrouwke? Waar zijn uw pistolékes dan die hier moeten zitten? (wordt even handtastelijk) Heu...?

BOMMA: (berispt) Herman...!

(Herman zet zich terug aan tafel en steekt zijn tong uit naar Mhr Penasse. Deb en Reddy komen hand in hand op. Deb merkt de Bomma)

DEB: Moet ik nu lachen of blèten...?

BOMMA: Doe wat ge wilt, maar lach me niet uit hé!

REDDY: De marsmannekes zijn precies geland!

BOMMA: (vervolgt tot Reddy) En gij ook niet of wilt gij nog eens graag een paar dagen logeren in den diepvries!

(Jenny en Bertus komen hand in hand op)

DEB: Is 't plezant geweest, ma?

JENNY: Allé Deb, daar is niks gebeurd!

DEB: Bij u niet, maar bij Bertus wè!

JENNY: Waarom?

DEB: Zijn broek staat nog open.

(Bertus sluit snel de gulf van z'n broek)

MHR PENASSE: (tot Bertus) Uw 20 eieren zijn al verteerd zeker?

JENNY: Is ons ma nog niet terug van de coiffeur?

BOMMA: (komt nu tevoorschijn) Jawel.

JENNY: (als haar oog op Bomma valt) Nog zone slag en 't is donker!

BOMMA: Hebt ge uzelf al eens bekeken, Miss mossel?

HERMAN: (gaat tot bij Bertus) Hebt gij proper handen?

BERTUS: Ja. Waarom?

HERMAN: (presenteert hem zijn rug) Krabt dan eens op mijn rug!

BERTUS: Wat wilt die vent?

DEB: Geen vragen stellen. Gewoon doen.

(Bertus krabt op Herman z'n rug)

HERMAN: Ziet ge dan wel met die zonnebril op? Anders steek ik het licht aan!

(Valère en Nell hand in hand op. Hier is duidelijk meer aan de hand dan vriendschap)

HERMAN: Valère, hebt gij met uw broek onder den trein gezeten?

DEB: (ad Valère) Hoe later op den dag, hoe schoner volk!

BOMMA: (verbaasd) Valère, zijt gij dat...?

VALÈRE: (al even verbaasd) Elvira, zijt gij dat...? Zijt gij ergens aan den elentric blijven hangen of zo...?

HERMAN: Precies dat ze hier allemaal zot geworden zijn! (lacht spastisch)

VALÈRE: (tot Jenny) Ge moet deze middag op ons niet wachten met 't eten.

JENNY: Waarom niet?

VALÈRE: Nell en ik gaan mosselen eten.

DEB: Toch niet in die kleren?

VALÈRE: Waarom niet?

DEB: Daar durft geen enkel mossel opengaan als ze uw benen zien.

NELL: (wrijft door Herman z'n haar) Dag lieve jongen. Zegt ge tegen mij niks meer?

JENNY: Herman wilt zijn Nelleke precies niet meer.

NELL: Waarom niet, Herman?

HERMAN: Dan krijg ik van ons ma genen ezel.

VALÈRE: Wil ik u eens wat vertellen, gij zult nooit nen ezel krijgen van uw ma!

HERMAN: Zie maar dat mijnen ezel niet verschiet van uw kromme benen!

BOMMA: (ad benen van Valère) Met zo'n joekels smeten wij vroeger de noten van den boom.

DEB: (eist de aandacht) Nu is er nog één probleem: Waarom is ons Bomma tegen Daddy's Hobby?

BOMMA: (met alle ogen op haar gericht) Ik ben er niet tegen, ik ben er niet voor...

JENNY: (onderbreekt) Niet rond de pot draaien, hé ma!

BOMMA: (aarzelend) Ik euh..., ik heb wel eens gehoord van de Chippendals, maar euh...

JENNY: (onderbreekt geestdriftig) Dan is het ijs gebroken!

DEB: Dan zullen de heren nu de Bomma eens iets laten zien. (roept tot de heren) Komaan heren, hier is de akt van De Chippendales...!

(Men start "You Can Leave Your Hat On" van Joe Cocker. Alle heren, behalve Herman, doen het aan stripnummer mee. Ze gaan tot op hun ondergoed. De dames klappen onder het dansen in hun handen. Na deze akt kleden de heren zich weer aan)

JENNY: Waarom durft gij niet meedoen, Herman?

HERMAN: Ik mag van ons ma enkel mijn broek uitrekken om naar de wc te gaan!

BOMMA: (eist het woord) Okee, okee mensen..., ik heb voor mezelf besloten om ook een bordeel te openen, maar eentje voor vrouwen! En het zal heten "Mamma's Hobby"! De Chippendals zullen er elke avond optreden.

(Dit voorstel wordt op algemeen applaus onthaald)

JENNY: En wie gaat dat betalen, ma?

BOMMA: Mijnheer Penasse!

JENNY: Waarom mijnheer Penasse?

BOMMA: Omdat hij uw vader is...!!

JENNY: (aan de grond genageld) Wablief...?

(Iedereen schrikt, onderling gefluister)

MHR PENASSE: Elvira heeft gelijk. Zij was mijn eerste vrouw! (legt een arm om haar schouders)

DEB: Dus zijt gij mijnen Bompa...?

REDDY: En de mijne ook! Hoe kan zoiets...?

MHR PENASSE: Reddy is een kleinkind uit mijn tweede huwelijk.

DEB: Vanwaar komt de naam "Penasse"...

MHR PENASSE: Ik had een andere naam nodig voor het opstarten van mijn sigarenfabriek.

JENNY: En heeft dat pintje gesmaakt toen jij ons verliet?

MHR PENASSE: Daar wil ik over zwijgen. Ik heb jaren spijt gehad, maar ik durfde niet terugkomen omdat ik hoorde zeggen dat een andere man mijn plaats had ingenomen.

JENNY: Maar Valère is onzen tuinman.

MHR PENASSE: Dat geloofde ik toen niet.

DEB: Maar nu is het dan toch bijgelegd.

BOMMA: Voor mij nog niet. (geeft Mhr Penasse een schop onder z'n kont) Nu wèl...!

JENNY: Daar drinken we op.

(Bomma haalt de fles van Valère uit de kast en schenkt uit. Behalve Valère drinkt iedereen. Men proest uit)

BOMMA: Valère, wat zit er in die fles...?

VALÈRE: Ik had u toch gezegd dat daar naft in zat! Maar jij geloofde mij niet. Kom Nell, wij gaan mosselen eten.

(Valère en Nell af. Fien komt binnen.)

FIEN: Is 't hier verkleed bal...?

BOMMA: Och Fien, ik ben gelukkig.

JENNY: Dat kan ik geloven, met zo'n kleren aan...!

FIEN: Ik zal hier ook eens iemand gelukkig maken. (gaat tot bij Herman) Herman, ik heb goed nieuws voor u! Luister maar eens! (zet de keukendeur open)

(Op de achtergrond horen we het gebalk van een ezel. Herman staat met open mond recht)

FIEN: Uwen ezel staat in de wei...!

HERMAN: (is in alle staten, dan tot iedereen) Mijne Fons... mijne Fons is aangekomen...!

(Een opgetogen Herman is niet meer te houden en wil zo snel mogelijk naar huis. Hij hoort of ziet niks meer om zich heen terwijl hij gefixeerd naar de keukendeur stapt)

BOMMA: Ge moet de Fons komen voorstellen, hé Herman!

FIEN: Maar pas op voor de auto's, hé jongen!

(Zoals steeds klemt de keukendeur omdat Herman duwt in plaats van trekt. Hij schopt het onderste deel van de deur eruit en kruipt vervolgens door het gat naar buiten)

BOMMA: Mijn keukendeur...!

MHR PENASSE: Ik kan u wel duizend nieuwe deuren geven. Maar ik zal u eerst iets anders geven. Kom hier, chouke...! (geeft de Bomma een flinke kus)

BOMMA: De kussen smaken toch niet meer zoals vroeger.

MHR PENASSE: Wacht maar tot vanavond!

JENNY: Denk aan uw hart..., hé pa.

BERTUS: Jamaar, ik heb mijnheer z'n pillekes bij.

JENNY: (lonkend naar Bertus) Misschien hebt gij die zelf wel nodig...!

BOMMA: (grijpt Reddy bij de kraag) En gij..., zorg goed voor mijn kleindochter of ge hebt met mij te doen hé!

(Plots horen we het geluid van een auto die hevig moet stoppen, gevolgd door een zware knal)

BOMMA: Oei, was dat...!

JENNY: Dat was prijs...!

DEB: (kijkt aan het venster) Jaja, daar is een accident gebeurd!

REDDY: Daar ligt iets op de weg!

FIEN: (ongerust) Dat zal toch onzen Herman niet zijn zeker...!

(Een bedroefde Herman komt binnen. Iedereen is stil en leeft mee. Men vreest het ergste)

HERMAN: (triest op zijn manier) Daar is een klein accidentje gebeurd, ma. Hij is onder nen auto gelopen!

BOMMA: Wie...? Uwen ezel...?

HERMAN: (schreeuwt het uit van blijdschap) Nee, onze pa...! (tot allen) Nu had ik u allemaal bij uw pitje hé...!

FIEN: (ontmoedigd) Onze Lowie, ocharme...?

HERMAN: (dan troostend tot Fien) Dat is niet erg, ma. Nu kan ik vannacht bij u slapen. En onze Fons op 't matteke...!!

DOEK